1901

FACTS

Date:
1901

Creator/key person:
Astrid Warberg-Goldschmidt

Sprog:
Da

Mentioned people:
Elna -
Laurentius Allerup
Ellen Agnete Amstrup
Louise Amstrup
Harald Balslev
Lars Christian Balslev
Laura Balslev
Thorvald Balslev
Herman Bang
Alice Bondesen
Emil Brandstrup
Thora Branner
- Fibiger, Frøken
Marie Juul
Otto Lagoni
Peter Erasmus Lange-Müller
Alhed Larsen
Jeppe Larsen
Marie Larsen
Vilhelm Larsen
Vilhelmine Larsen
Christine Mackie
Cathrine Meyer
Erhard Meyer
Otto Meyer
Sophus Meyer
Augusta Mogensen
Christian Mogensen
Otto Emil Paludan
Antoine-François Prévost d'Exiles
Leopold Rosenfeld
Ellen Sawyer
Erik Schaffalitzky de Muckadell
Christine Swane
Fritz Syberg
Vilhelm Sørensen, pastor
Nicoline von Sperling
Laura Warberg
Andreas Warberg, Albrechts far
Christoph Ernst Friedrich Weyse

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på omslaget:]
N_o_ 26
Dagbog
Astrid Warberg
1ste September 1900. – 24 April 1901

["Titelblad":]
Dagbogsoptegnelser
af
Astrid Warberg
Fra 1ste Sept 1900 -

[S. 1:]
Erikshaab
Lørdag 1ste Sept. 1900
Erikshaab
Et regnmættet tungt varmt Gråvejr. Be og Mornine i Odense. Mor og Junge halvdårlige. Længes. Om Aftenen henne i Husene at se den lillebitte døde Dreng så første Gang en død – sært – men den var for lille til at kunne forfærde synderlig – bare vammelt.
Søndag 2den Sept.
Noget Rejserod. Solskin med Byger. Rejser med Mor til Odense nu med Iltoget at farvelle Tutte, der drager til Sveits – Lykkens Bæst. Træffer der forhåbentlig Klaks, som skal til Kjøbenhavn. Man er et Bæst og en Idiot. – Rejste så med Klaks til Ringe – trods "den dra[ulæseligt]" – herlig at skue. Tutte var så sød og oppe. De begge i godt Humør
Mandag 3die Sept. –
Vi drog hjem med 6 Toget efter megen Fejring.
Tirsdag 4de Sept.
Læste Manon Lescaut, som er en dejlig, gammel Bog. Junge forkølet – gik i Seng midt på Eftmd.
Onsdag 5te Sept.
Var vi alle kørende på Stationen at farvelle Tutte, der pragtfuld drog til Sveits – med Skib Kl 3 fra Fåborg til Flensborg – over Frankfurt og Basel – skal rejse rundt en halv Snes
[S. 2:]
sammen med Larsens og Lagonis, derpå bo hos en Familie i Genf indtil Jul.
Hun var som sagt pragtfuld at skue – i sin elegante grønne Rejsehabit.
For Resten nytter det ikke at nægte andet end den er meget sløj for Tiden – jeg driver så rædselsfuldt og bliver med hver Dag værre af det.
Det er også underligt, så forskelligt ens Ballonfarter kan falde – eller rettere: som Ballonen dog går op og ned - snart glad og virksom og forhåbningsfuld overfor Verden og dens Underværker – og snart så uendelig træt og tom og modfalden og uden al Kraft til at tage sig

sammen. Det ærgrer mig at et stort og solidt Menneske slæber sig så ganske unyttig igennem – Meningen må dog være, at enhver får sit at passe og virke og ikke, at man slæber sig igennem Tiden blot for at komme igennem. Snarere vil jeg tro, at man skal holde igen på den altfor hurtigtløbende Tid – og få det mest mulige ud af den. - .
Om Eftermd. en meget ensom, men god Tur – op gennem Skoven – over Tofteved – bag om alle Orebakkerne – gennem Tves Have – ad Landevejen hjem; traf der Mornine – og vi plukkede lidenskabeligt Nødder i de
[S. 3:]
levende Hegn.

Torsdag 6te Sept.
Havde bestemt at stå op Kl 7½ - stod Kl 8½ – dog Fremskridt. Har nu igen besluttet at stå op – vil til at gøre noget – al den dejlige Magerhed svinder desuden ellers. Føj for den lede Fanden, hvor man er et planløst og unyttigt Krapyl – går nu ned og syer for Mor.
Var siden en god Travetur over Orene – Ruskvejr med Småbyger – så storartet ud.
Fredag 7de Sept.
Oppe 7½. Be og Mornine med 1ste Tog i Odense, derfor en Del tidlig oppe. Vi har ellers fået herligt Vejr. Højt stille Solskinsvejr hele Formd. Fik en Spilletime hos Junge. Blev sat til Opvadskningen etc. Nåja, nu har man da begyndt med "et og andet." Vi er i Underholdning med 3 unge betalende Piger, som vi skal måske have til Nov. Det er skidt med Finanserne, og det må jo blive deres Sag, om de gider gi 50 om Måneden for at gå her og tørre Stoleben og Kaffekopper. Mens jeg sendes ud for at foretage mig det selvsamme – for en Løn! Forholdet er mig imod – men dem om det.
Lørdag 8de Sept.
Oppe 7 – at gå Tur før Kaffen i det herlige Vejr. Brev fra Elle - at de kan og vil gerne have
[S. 4:]
Mornine, som så afrejser her i Efteråret. Flokken svinder ind efterhånden – nu bliver vi kun 4 Juleaften – 4 Unger – har Junge og jeg regnet ud.
Om Eftermd. var Junge og jeg en brillant Brombærtur til Grøden i Morgen Gik bagom Orene – herligt nød to Cigaretter undervejs. Og fandt to sellende fulde Æbletræer – slæbte med hjem så mange vi kunde på nogen Måde have i Kjolerne. Lagde strax mægtige Planer om Æblemost el lign. Spørgsmålet er nu blot, hvis Æblerne lovformelig er. Er det Grevens – så tager vi dem uden Betænkning – er det Mogensens – siger vi til ham, at det er Skovfogdens – er det dennes, da siger vi, at Æblerne må være Mogensens – siden de findes på hans Mark – ja, naturligvis er Æblerne vores! ---

Om Aftenen det mest storslåede Fuldmåneskin – men man Køter var jo altfor knusende træt i Raden – den Møjrad. Junge travede dog ene i Haven – og råbte op til mig at det i Aften er en Måned siden hun bestemte at måtte rejse til Langeland – 8 Aug.
- Nå således. Ja, det var jo ogsaa
[S. 5:]
en alvorlig Historie for Junge – og er trolig nok ikke sådan at komme over.
For mig elendige er den Sag naturligvis længst bilagt – man er jo en flygtig Tølpert. Ja men Herregud – det er dog den velsignede Natur, der skaffer os Kvinder så yndige Tillæg som falsk – troløs – osv.
Bestandig lader man sig bedrage af Naturen og tror, at dette er Kærlighed. Og så er det blot – Kønsdrift. Før Venskabet er med erkender jeg ingen Kærlighed. Venskab er Kærlighed.

X)
Søndag 8de Sept.
Sov o Rædsel – fra Ker. Fru Monica og hendes Mand[1] cyklende. Fin Middag på dem og Mogensens. Junge fortalte Historien om, hvorledes Mor kom hjem fra en Juledagsgudstjeneste med følgende "Hør Børn, jeg har virkelig siddet og tænkt på i Kirken – om vi dog ikke skulde se at få arrangeret en lille Dans - - ." – det var ved at se så mange unge i Kirken.
Samt ligeledes, hvordan Mor engang oppe i Kirken vilde tage sin Salmebog ud af Etuiet – og så fløj et Spil Kort ud og spredtes med Jubel for Næsen af de alvorlige og bestyrtede Kirkegængere. – Vi var Småunger x) understreget af Din Dis - for de Ord skal glæde Dig.
[S. 6:]
dengang, og havde nok puttet det i.

Jeg var en lang god Nøddetur udenom [G?]ellerød – fik en Masse – og nød den varme Septembersol.
Stak i det hele taget mest mulig af – kan ikke tåle Ægteparret Monica. Hun er så stor og grim og grov og han er så lille og sippet og forloren – uha.
Så mig helt glad i Fru Mogensen – ved at se på Fru Monica.
Og Fru Mog. skal dog have en meget stor Lille og koketterer uafladeligt med den både i Dragt – Tale – og Væsen.
Nej, da bærer Be sin Antydning anderledes fornuftigt – den anes ikke; hun så storartet ud i den hvide Mollskjole – og taler naturligvis aldrig om Svøb og Børnetøj.
Men Puffemand henrykker hele Selskabet med sine Smaaindfald, mens Rasko[2] nedtrykker alle ved at vælte en pragtfuld blomstrende Justitia.
Og endelig spiller henholdsvis Mornine og Junge os op til Extase – i hvilken Gæsterne bryder op – og vi kan med Ro gaa i Seng efter en brydsom Dag.

Glemmes maa ikke, at store Dedemand
[S. 7:]
var her cyklende Kl.9 i Morges – og drog Hjem igen nu i Aften – vores store kønne – sejge – Karl!
Bæstet her – derimod – går omkring og længes lumsk efter en god og virksom og sund Vinter i Kjøbenhavn – rigtig se høre – l_ære_!
Tirsdag 10de Sept.
Las og Be og Gayen kører i Ponyvognen med Dora[3] elegant til Svanninge.
Mornine og Junge rejser til Odense at se Vandrefolkene og høre Portugiseren Sousa, der synger så kolosalt.
Mor og jeg stopper stille Dækketøj i Dagligstuen hele Eftermd., da det regner.
Men efter Te går Pallam og jeg en pragtfuld Tur i herligt Måneskin -, hen over tætte kolde hvide Dampe!
Vi går til Sallinge Kro og nyder en Bajer og et Glas My.
Onsdag 11te Sept.
Fint Vejr hele Formd. Stilhed og Ro. Øven sig og Befinden sig vel. Eftmd. trist men smukt Gråvejr. Travede alene lige over Middag til Ølstedgård hvor de heldigvis lige kørte ud, men bød mig blive til de atter kom.
[S. 8:]
Drages med lille Frk Bertelsen,[4] der er utrolig kedsommelig og gammelagtig. Men Nete er jo en kvik Unge – vi var i Haven og åd kolosale Frugtmasser – de har jo så Guderne må sig forbarme!
- Travede hjem henunder Aften – over Markerne. Kørte lidt med Christen Knudsen & den smukke Hans Bech.[5] Han havde funden mit Ur, som jeg tabte på Vejen derover. Det er en flink Fyr og fornøjelig at snakke med – fortalte mig om alt sit Skyttevæsen. Det mindede mig om gamle Dage, da man var ung og grundtvigiansk.
Torsdag 12. Sept.

Læste i Bering Lisbergs store Bog om den franske Revolution til langt ud på Natten. Var gal over ikke at nå den helt, men Bøgerne skal jo sendes nu.
Fredag 13de Sept.
Et henrivende varmt Septembervejr. Var ude at plukke Nødder om Eftermd. Det er en herlig Sport – at klatre i de store høje Hasler; forbandede mit overflødige Pund, der rigtig kommer på tværs når man skal ud på de yderste Grene. For Resten gælder det ikke så meget om at være let som om lidt Behændighed – man skal fordele sin Vægt på en hel Masse Grene – hvile ligeså meget i Arme som i Ben – hvilket ligger godt for mig -. Senere på
[S. 9:]
Skrænten (først i Kjolen nemlig, hvor jeg fik over ½ [Tegn for pund] afhassede på én Busk!)

Maleren[6] er her til
Søndag 16de Sept.
Travede til Kirke i Heden i en stegende Varme; men havde ikke Spor ud af Prækenen, som der virkelig heller ikke var noget ved.
Derfra direkte til Egelund,[7] hvor de andre allerede var midt i Aftensmaden. Grove-Rasmussen[8] – Dedes store gamle Ven – og Mogensen var der. En underskøn Aften at gå hjem igen.
Mandag 17de Sept.
Langt sjovt Brev fra Tutte til mig – om alt hendes Værk og Leven dernede i Genf – den Lykkens udvalgte.
Om Eftermd. i Charabachen i Gammelskov efter Brombær – Las – Be – Gayen – Mornine – Junge – Jørgen – jeg.
Der var vidunderligt ude i det dejlige Septembervejr – de store Skove – og Køerne med Klokker om Halsen! Fik Kaffe og Kager og Blommer og Pærer hos de rare Folk. Plukkede 30 Pund [Tegnet for Pund) Brombær.
Tirsdag 18de Sept.
Om Eftermd. kørte Las og Be og Gayen og jeg med Dora ud til Tues Have efter de vilde Æbler
[S. 10:]
fyldte 1 Tønde ["1 Tønde" indsat over linjen] hele Vognen – de var storartede – store røde – smukke – saftige – netop til Most. Jeg gik hjem. –
Onsdag 19de Sept.

Da jeg på Morgenturen gik forbi den lille Skov – så lå der på Jorden det fineste Tæppe af brogede Blade – let og uberørt – og mens jeg gik forbi faldt endnu et Blad stille og resigneret ned og føjede sig til de andre – det er Efteråret, som kommer.
Det var tåget Gråvejr, og jeg gik op i Skoven. Ja, der var bedårende! Så blød og stille lå Tågerne ind mellem de mange tunge grå Stammer. Og nede i Buskene var der bygget Tusinde fine Slotte af de flittige og kunstfærdige Edderkopper. Kun om Morgenen kan de ses, disse dejlige Spind, når Duggen har farvet de usynlige Tråde sølvgrå og blanke og synlige.

I Skoven er der stille
Og den kan ensom gå,
som søger efter Hvile,
men og ["og" indsat med blyant over "men"] ingen Fred kan få.
Det nager og det piner,
alt som er tænkt og gjort
i dette korte Halvår,
der er løbet så fort!
[En parantes er sat omkring ovenstående vers]

Men Skoven er så stille
så ensom og så stor
- den taler Ord så milde,
hvori al Visdom boer.
[S. 11:]
Den taler om sit eget Liv
gennem Vinter og Vår
Om Glæde og Smerte
fra År og til År.

Om Liv som blev levet
I Glæden en Stund –
Om Livet, som gik bort
til den evige Blund.

Om sollyse Dage,
når Fuglene sang
Om Vinterens Mørke,
når Dødsharpen klang. - -

Alt det, som er mistet
kan findes igen –
Og Den ["Og" indsat med blyant før "Den"] skal intet frygte,

[Skrevet langs højre margen; lodret:]
Læs disse Vers med Glæde og husk altid, at for os er Bitterheden udelukket, og vi har kun Skønhed og Harmoni at se tilbage på. Derfor er vi nu Venner!
Dis
18 Marts 1903.
(til Peter Bichel)
[S 12:]
Torsdag 20de Sept.
Solskin igen. Rart at være kommen i med den Morgentur - oppe 7 hver Dag – en Kop kogende Vand – Tur – Havregrød – Kaffe. Den Satans Mave fordrer jo Opvartning. Spiller hos Junge - hun er forbavsende til at give en Blod på Tanden, så man får en knusende Lyst til selv det værste Dævelskab af Øvelser.
Fredag 21de Sept.
Opdagede på Morgenturen, at der var modne Nødder i Skoven. Ilede derop igen efter Kaffen og var deroppe lige til Middag Kl 1. Plukkede med den vildeste Lidenskab – det er en herlig Sport. Fik 4 [Symbol for pund] afhassede!!
Be og Mornine kørte med Dora en Visit til Arreskov – nærmest fordi Be vilde bede Greven om Tilladelse til at tage den gamle udhuggede Sten, som ligger omme på Gelskov - de vilde bruge den til Grundsten i deres nye Hus. Det vilde være Greven en Ære og Fornøjelse; han havde naturligvis set Stenen – som han jo ser og ved Rede på de utroligste

Småting hele Godset over – og han var kommen til det Resultat, at Udhugningen forestillede en Kvindefigur – sært nok, det er nemlig to kæmpende Løver.
Lørdag 22de Sept.

Nogen Travlhed. Jeg møver mit [ulæseligt ord] endelig
[S 13:]
engang igen og sætter Blomster i over hele Huset dvs Stuerne og her. En vældig Buket store enkelte Georginer tager sig pragtfuldt ud i det høje slebne Glas til Spisebordet – og så er der Gyldenlak – Reseda – Gyldenris og i det hele har vi usædvanlig mange storartede Blomster i Haven og i Anlæget – og hvad var man også uden dem.

Om Aftenen kom o Jubel – gamle Studimse.[9] Han er forfærdelig brillant – sjov – enestående - - - - !!!
Og Dede kom cyclende. Og jeg fandt om Eftermd. at min Cycle var punkteret, og nu skulde jeg netop til at cycle i Morgen – første Gang efter Katastrofen med Raden. Gal – gal.
Forpagter Mogensen kom til som en Frelsens Engel og tog til min Rørelse Slangen med hjem at bøde!!!
Søndag 23de Sept.
Ak! Slangen det Bæst holdt ikke og al den Umage var forgæves! – Harald rejste om Formd. Harald Leth[10] kom om Eftermd, der iøvrigt var stille og gnaven. Særlig da Las om Aftenen kom med en stor Kurv Champignoner, der skulde dels laves til Aften og dels syltes – Junge måtte hen at sylte – føj efter en rubbevorn Hviledag. Og vi skulde netop spise lidt tidligt – Marie og jeg skulde nemlig
[S 14:]
til Skyttebal. Ærlig talt gik jeg kun derop for Motionens Skyld – det er jo en glimrende Motion således at danse ustandselig i 5-6 Timer – jeg taber regelmæssig mine 3 Pund – det er mere end jeg kan sulte mig af på mange Dage – ufatligt! Nå Ballet; ja, det nu sørgeligt nok, at man vokser fra sådan uskyldig Sport; men for Resten er det forfærdelig morsomt at danse – selve dette: at ordne sit Legemes Bevægelser ind under de forskellige Rytmer i Musiken. Men det er Ånden deroppe, som jeg ikke længere finder så mageløs – ja Gudbevares det er flinke og rare Mennesker allesammen; men hvor er det frie – det utvungne – naturlige – det intelligente – særlig hos Pigerne savnes alle disse Egenskaber så utroligt. Tavse og generte og flove sidder de langs Væggene og tør ingenting sige – allermindst deres Hjertens Mening. Nå, der er dog heldigvis Undtagelser.
Jeg tørster snart ganske umådeligt efter at se en hel Masse fremmede Mennesker, der er kloge og fine og frie og ikke bonerte.
Gå herhjemme evig og altid – i det samme. - . det samme - - !

[S 15:]
Men videre – og næsten det bedste – vi gik hjem i et herligt mildt stille skyet Vejr – (12° Reaumur). Og dejligt er det ganske langsomt at drive hjemad efter så store Anstrengelser. Da jeg fik taget Bad og kom i Seng var Kl ½3.
Mandag 24de Sept

Mindre godt derimod i Dag at vækkes 6½ for så at slide uafbrudt hele Dagen. Vi havde en Mand ovre fra Ølsted med Frugtrive og Presse for at få Most af de vilde Æbler. Der var 10 Skæppe. Las og Be - Mornine var om Eftermd. ude efter 8 til – ganske sjov at erobre sligt lige ud af Naturens gratis Skød - ligeså med de 30 Pund Brombær fra Gammelskov.
Tirsdag 25de Sept
Far kom hjem fra Kjøbenhavn – og var så rask og så fortællende og det hele var så hyggeligt og samlet. Studimse kom til Middag. Om Eftermd. Christiane Munk og Wøldike med lille Søn.[11] Vi havde et Par Rygetimer oppe i min Stue. Om Aftenen sang Harald en Mængde dejligt – Weyse – Lange-Müller – Rosenfeld – o m. a til Mornines glimrende Accompagnement. Til sidst fik vi Bondehistorier af Harald – Gia! Det røde Kammer – o m a. Sluttelig Gråpærer – da var Klokken 2 Nat. Kommen op i min Stue satte
[S 16:]
jeg flot mig til at skrive, så Kl. blev ½ 5 Morgen.
Onsdag 26de Sept.
Op ½ 7 – skønt nødig! Stor Travlhed Mor rejste til Langeland med ½ 11 Toget, Harald til Odense med samme Tog. Over en for Resten Ubetydelighed kom det til en vældig Scene mellem Be og mig, i hvilken Be læste mig så grundig Teksten som jeg desværre endnu aldrig har oplevet af nogen. Det var mig, der begyndte med at spørge, hvorfor hun var mig så rasende fjendsk - jeg var mig nemlig ingen Uhumskheder bevidst.
Men nådadada! Pointet var, at jeg gik herhjemme og blev en mere og mere Flab – mere og mere mislykket og uduelig – kan intet, gør intet, er intet – plejer bare – min Mave – lig gamle udlevede Mandfolk – og – bliver så ganske rasende forkælet – specielt af Junge – men også meget af Far og Mor, skønt ikke så meget som før – er uvillig og tvær så snart jeg blev sat til noget eller bedt om en Tjeneste – selv Las syntes det - - o s v. Det hele kom mig så aldeles overvældende og uventet - men mit Forsvar faldt hurtig til Jorden for
[S 17:]
Bes kraftige og overbevisende Argumenter. Faldt så desuden i lidt Tid så Ord blev mig ganske umulige. Tidningen fremkaldtes nu nærmest derved, at Be – som jeg troede mig så hadsk – i Virkeligheden havde tænkt og set så meget på mig og mine Forhold, at hun gad sige mig alt det.

Til sidst mildnedes det en hel Del, idet Be talte om, at jeg absolut skulde ud – hvor Fanden så hen, for dette Liv som Stikirenddeng - af hvem intet bestemt fordres men som til fuldt må tage Høvl og Skub – det var jo rent umuligt at leve under, men Be mente, at Pladsen hos de gamle Larsens var netop tjenlig for mig – udviklede og beviste dette.
Dette var en stor Epoke.
Man har enormt godt af at høre Sandheden; at blive rakket lidt ærligt til op i ens egne Øjne. Det er desværre så sjældent, at man bliver Genstand for så megen Interesse og Opdragelse. Og det er vist kun altfor sandt med de mange Udyder – at det var galt fat, har jeg længe set og mærket men dog næppe så detailleret. Tak Be!!!
[S 18:]
Havde Gudskelov et Arbejde med at plante nogle Blomster i Haven. der ilede jeg så ud og fik Tuden blæst af Ansigtet – grov som en rasende i den sorte regnblæste Jord – selv så oplaast i alle Grundbestanddele. Den Tuden blev ved at bryde op og Arbejdet var fuldendt, så styrtede jeg resolut ned over den regnvåde Regn Eng ["Eng" indsat over linjen] – ud en rask Svømmetur i det isnende kolde Vand. Nåede det lige mellem to store Byger – rasende Blæst og Kulde – men frisk og oplivende.
Op med Fart at stryge i Tålmod Resten af Dagen. Onkel Emil kom. Forfærdelig grinagtig med al sin Banden og alle sine excentriske Idéér.
I øvrigt Puttes Fødselsdag i Genf 21 År.
Torsdag 27de
Oppe tidlig – Travlhed hele Dagen uden at blive klædt om engang. Godt iøvrigt.
Fredag 28de
do do do do
Skrækkelig Kulde og Bygevejr. Ild i et Par Kakkelovne
[S. 19:]
Lørdag 29de Sept.
Som Junge havde spået: herligt Solskinsvejr!
Pause.
I hvilken Elna har været her, og Onkel Emil – der begge ere vældig gode og elskelige.
Søndag 14de Okt.
Det er iøvrigt gode Tegn at sålænge ikke er noteret. Jeg har nemlig været "flink" og tilfredsstillet mine Medmennesker ved Flid og bestandig i Virksomhed og Ståen tidlig op om Morgenen, og Gåen ind på at tage til Kerteminde for den 10 Kr. Gage mdl. – Skrub bliver det jo så. Og nu sidst ned "at sy som en besat" ganske vist på egen Forsyning men det skal jo gøres. Får nu hhv. Dahls Dragten [12] uldne og linnede Combinationer og er meget glad over den. Bare Fandens så mange Penge der går til, når man således skal equiperes op. Og jeg er ganske i Laser – oversået med Sikkerhedsnåle og Rimpninger – man kan jo ikke passe alle Dele med lige

stor Ihærdighed.
[S. 20:]
Dagen i Dag var ellers meget rolig og stilfærdig med Dunder i Kakkelovnene nede – koldt Ruskbygevejr ude. Måske lidt skuffet for Junge og mig, da vi ventede forgæves Klaks - han har været i over 8 Dage på Ditlefslyst og endnu ikke sat sine Ben her – Skandale! For Resten er både Junge og jeg normale og rolige – dog særligst jeg. – Stakkels Be har ligget omvendt siden hun blev noteret sidst; var oppe første Gang i Dag, men Hoften er lige skidt, så de bliver da her til November; Be og Gajen; Las rejser i Morgen.
Man brød op tidlig i Aften med den Hensigt at gå i Seng. Kommen herop, blev Junge og jeg pludselig fast besluttet på at ville have Ild på hendes Kams; travede ned efter Brænde og Ild – alt gået ud, men jo mere der ikke var jo mere vilde vi have Ild – og det lykkedes med Tændstikker og Pindebrænde – så nu sidder vi i Lys og Varme og Hygge og Tobak og nyder Tilværelsen. Junge laver med Regnskab – hun har brugt 650 Kroner til Husholdningen siden Maj – foruden Brød og Kolonialvarer! De Satans forbandede Penge – for gror på Træerne gør de jo ikke -.
Søndag 20de Okt.
Skrubbende travlt har vi haft fra Morgen til Aften med Vadsk og Kalkning og Rengøring. Jeg har set mit Snit til en Eftermd. at sy et elegant Kjoleliv – ganske på egen Hånd, rødt
[S. 21:]
Flonel med grønne Ærmer. Selv Be siger, at det er smukt. Blusen er min gamle, men ikke videre brugte – Uldklokke, og Ærmerne er af Strømper. 1 Par slog lige til = Ærmer og Pibekrave i Halsen. Optræder deri om Eftermd. til hvilkesom helst Fremmede.
Og af Epoker for mig er hændet, at jeg skal tjene hos - Las og Be i Vinter. Tilmed som Enepige! Mærkeligere endnu – jeg glæder mig til det! 6 Kr. mdl af dem, og 6 af Far; Plus Fodtøj. Skal ellers klare mig selv – eller deraf.

Jeg har ligget hos Be i de sidst Nætter, mærkværdig så det trætter at holde Puffen ud den ene Gang; man vogter hele Natten efter hans lille Signal.
Junge og jeg har så småt sat os en hyggelig Søndag i Hovedet for i Morgen; de skal til Middag på Sandholt; og vi venter Klaks. -

Det er en rigtig "Søndag Aften" med Kulde ude og Varme inde - Hygge og Fred i Ellestuen efter den larmende Dag; og rent Tøj og Balle. Jeg har ordnet alle mine Brevsager og brændt en Masse Relikvier – som dog til sidst er noget sentimentalt Unytte. Sidst brændte den dejlige Buket Roser, som Klaks gav mig – det var en af de sidste Gange, han var her mens jeg endnu lå – Forbi – forbi - er alt skønt på Jord Mon aldrig det vender tilbage?

[S. 22:]
Pause.
Fredag 26de Okt.
Et sært Liv – så stuvende travlt bestandig. Nu er da Tæpperne på, og Vadsken næsten færdig; Rengøringen ligeså. Gæster har bestandig forstyrret – Degnens – Præstens – Pastor Sørensen (2 Dage) – Sandholterne (nu i Eftermd.
Far var i Går til Missionsgalleras sammen med sin gode Ven Pastor Sørensen Husby. Først Middag på Nybøllegård med en Del Præster, siden Diskusion (Santal-Missionen) og sidst et Møde i Forsamlingshuset.
Mor var forarget over, at Far tog med, og Far var selv bagefter meget misfornøjet med hele Balladen – havde ikke tænkt det var noget så ækelt og usmageligt Hokuspocus. Pastor S. gav da Far Ret i meget – at det var Bavl og Salvelse.
Og jeg går og spekulerer i en Ordning af Tjenesteforhold således at vore højtuddannede og vellønnede Tjenestepiger tog forskellige Pladser i England – Frankrig og Tyskland at lære Sprog – se nye Steder og Sæder. Man kunde vel arrangere en international Adressering el lign. – Har f Eks. skreven til Tutte, om hun ikke kunde se lidt på Sagerne – Forholdene m H.t. Løn – Arbejde – Be-
[S. 23:]
handling – og skaffe mig en Stuepigeplads dernede enten til Maj eller Oktober – Nov. - - Da hellere skruppe et sådant Sted, hvor man samtidig lærte Sprog – så skønne Egne. Jeg er meget inde på Sagen. Tænk om man kunde praktisere Ideen så vidt, at man fik set alle skønne Lande i Europa – Rusland – fik lært sig Rusland med dets sjove Sprog – at kunde studere russisk Literatur på Originalsproget – ud ud – at man virkelig bestandig går hjemme og gnaver. Nåja – lad os da så lære i denne Vinter - jo mere Øvelse man får i sit Skrub – des mere Tid til dét som er bedre og skønnere. Men nægtes kan jo ikke: at Skrubbet må til allevegne – skrubber jeg ikke - så får en anden også mit foruden sit eget – vi må hjælpes alle – så bliver der endda Fordel for enhver.
Onsdag 31te Okt.

Junge og jeg stod op Kl 5½ - med Glans. Blev kørt til Højrup, og Junge – den elskelige – fulgte. . Forøvrigt et strålende pragtfuldt Vejr – alle smukke Farvers Fest! Var til Pinsel hos Tanden to Gange – men han var kolosal smertefri og rar. Lige op under Togtid var jeg ude hos Dede – Fruens Fødselsdag øv! men megen Elskværdighed – Tanterne og Fru Bertelsen.
[S. 24:]
– Derfra indom LaCour efter en stor Pakke. De tilbød at lade "den unge Mand" bære den til Banegården, hvilket Tilbud jeg modtog - strøg de sidste Ærinder og fulgtes med "den unge Mand" – triumferende over endelig engang at få den Fyr undersøgt - han har længe set mig

interessant og flink ud.
Vi snakkede sammen ustandselig hele Vejen – og han kom til at tale om sig selv – fortroligt og uforbeholdent – som man undertiden kan til et helt vildfremmed Menneske. Han havde været ved Scenen i flere År – tvungen derfra af Forældre og Pengemangler. Arbejdede dog bestandig og håbede på Fremtiden osv osv. Talte desuden om Livet og Menneskerne i Kjøbenhavn – og så her i Fedtebyen Odense. - Han er opfødt på den jydske Hede – så den må rigtignok være stram i Odense. Mennesket gjorde for Resten Indtryk af at være fin og dannet – sjovt Sammentræf. Travede hjem fra Højrup i glimrende Humør – Måneskin og bonede Landeveje. -. Var til Chokoladegilde hos Junge (på Kamret) om Aftenen. Vi kogte den i Kakkelovnen og havde det umådelig hyggeligt og festligt.
[S. 25:]
Lørdag 3die Nov
Junge fulgte mig til Højrup til første Tog. Ilmarsch. - Hos Tanden. Ærinder. Gik fra Byen Kl 11½ Formd – hjemme Kl 3,40. = 4 Timer 10 Min. Pænt Vejr, kun en enkelt stor Byge.
Løjtnanten [13] er et stort Kvaj – Idiot – Pivs – volder Kval og Uro.
Søndag 4de Nov.
En dejlig fredelig og rar Søndag med Klaks der kom cyclende om Formd. Junge – Klaks – jeg en pragtfuld Tur i Odensebakken hen på Eftermd. Alle smukke Farvers Tid!
Æblemostsold til 1 Nat oppe hos ["oppe hos" indsat over linjen] Junge – Agraren var med - han er extra!
Tirsdag 6te Nov
Gamle Ladersen ankom med Iltoget. Trods vældige Flytterub blev vi meget glade – de er jo aldeles brillante begge to.
Onsdag 7de
Rejste de igen. – Stærkt Flytterub Resten af Dagen.
[S. 26:]
Torsdag 8de
Flytte Rod ["Flytte Rod" skrevet med blyant over linjen] I højeste Grad Fl.R. – Mor synes at være meget ked over min Afrejse – og lidt ængstelig for hvorledes Pladsen skal blive.
Og jeg er ængstelig for hvorledes det skal gå Mor med Junge – de vil begge råde; dvs – Mor giver efter så meget, at det bliver kedeligt -----
Afsted kom vi da – på Toppen af et mægtigt Flyttelæs – Mornine – Be – Gajen – jeg. På II til Odense. Ophold. I Kerteminde Kl 7 Aften. -
Kerteminde Søndag 11te Nov.
Ja, her har man så været lige siden. Jeg sidder oppe i mit lille Lukaf i dejlig Varme – Gardinerne er ophængt her så ganske antageligt ud snart. Første Aften var lidt kølig: 1 Seng – en Tønde med Vandtøj – 4 kalkede Vægge. Et Lys i en Stage på Gulvet – koldt!
Men man er jo intet Pivs – selv om man jo nok er en Værelsesgourmand.

Længes ikke hjem - ; det ærgrer mig lidt, at det har så lange Udsigter med at komme i Orden
[S. 27:]
dernede – Las og Be logerer hos de Gamle, og der spiser vi. Men skidt – dem om det – jeg kan jo passende passe mig selv.

Fredag16de Nov.
En rar Dag – trods Regnen og Rusket og Kulden. Mor har nemlig besøgt os - jeg var på Banegården Kl ½10 – iført Træsko – Bøllehat – stribede Strømper. Så var Toget forsinket – 1 Time – en Vogn var gået af Sporet i Kølstrup; en Time var jeg udsat for Pøbelens Hån før Mor endelig kom.
Det var så Sjov at vise Lejligheden frem – vi er jo nu circa i Orden – mangler blot Køkkenet og en Del Småtterier.
Og det var storartet at se Mor og få en Snak om alle Dele.
Efter den Samtale med Be for længe siden, ser jeg klart, hvor Mor forkæler mig.
Mor havde Breve med fra Elle og fra Tutte – som sædvanlig gir det jo en vældig "Udlængsel" – disse Breve fra fjerne Egne, som man ej kender - Egne hvor alt er Skønhed og Harmoni og Visdom – hvor Livet er ungt og friskt og nyt. Men her går man. Og sover.
[S. 28:]
– Bes Svigerforældre samt Uglen og jeg fulgte Mor på Banegården. –
Jeg trak derefter her op på mit Kams – strygende Aftenkaffen derovre – foretrækkende en hyggelig Vadsk heroppe i dejlig Varme af den lille trebenede Ovn – men nu kan man jo dårlig gå i Seng – når her er Varme og Cigaretter – og Hygge! Den begynder virkelig snart at blive smuk – Indretningen heroppe. Uglen har nemlig foræret mig et mægtigt Selvportræt – der er bedårende smukt. Hun er skam brillant – så Mappen i Aftes og var knusende imponeret og begejstret. Uforsvarligt at sådanne Evner går i Køkkenet og susser fra Morgen til Aften - ! x) Christine Swane – senere berømt Malerinde ["Christine Swane - senere berømt malerinde" indsat med blyant efter linjen]
Bemærkes må, at Hedebokraven til Elle blev færdig i Aften. Den er smuk og se: Det var den første Julegave.
Onsdag 21de Nov
Jeg ligger ["Jeg ligger" overstreget] Siden jeg var fuld af en Mælkeromtoddy man havde givet mig - og vilde notere på Sengen; men Lyset væltede med megen Bravour ned i mit Hoved – spildende mægtigt Stearin i Parykken. – Vilde ellers have noteret om B´s Elskværdighed at sende mig til Odense at
[S. 29:]
besøge Mor – som ligger der af den gamle Skade i Benet – en Årebetændelse, som kom ved Mornines Fødsel for c 31 År siden. Det er en fortvivlet Måde at arrangere Moderorganismen således. – Nå, Mor blev glad ved mig, og det blev en meget hyggelig og morsom Dag. Tog med 11

Toget herfra og var så heldig at komme i Selskab med 3 polske Roepiger, med hvem jeg snakkede livligt
– ja portrafia mobitsch po polsken (jeg kan tale polsk –
Ja snarn – tse polche djæfschenta –
(jeg kender 3 polske Piger)

Dids jest oadna – (de er smukke)
dids jest djæssids –
(de er glade)
osv –
Meget sjovt og gemytligt samt lærerigt. Traf hos Mor – Tante Visse, som havde været i flere Dage. Mig venligsindet – men iøvrigt fuld af Galde mod Verden og de Mennesker som ere deri.
Var i Mørkningen en Del Quinder – naturligvis hos La Cour - . Frøken Voss og Ishøj[14] stod begge ledige, men jeg stejlede resolut hen til Ishøj og lod Frøkenen glo – glane og "tænke" Butiken var fuld af Folk – Chefen selv var der. Jeg så til min Glæde, at Ishøj blev glad ved at se mig – og vi fik os en lang Snak sammen. Det er snart en kedelig Historie – man er en Køter.
[S. 30:]
Skulde have været hjem Kl 6 – men Mor gav mig Billet til Folkeconcerten i "Byens Forsamlingshus" - den første; så jeg blev til sidste Tog; var der så med Tante Visse. En dejlig Concert – norsk Folkeviseaften af Fru Mally og Hr Thorvald Lammers.[15] De sang bedårende beggeto
/ og det var Olav Åsteson
han have sovi so lengje.
Kom herhjem Kl 11 – da m Jubel modtog mig på Banegården Uglen og Karen.[16] Marie var oppe endnu – vi drak Romtody – heraf fulde – og jeg fortalte dem Sjovheder fra det rigtpulserende Liv derude i det vide Verden – Odense (!) ?
Lørdag 24de Nov.
De har ligget her i Nat og vi har begyndt vor Menage. Den er jo lidt "gående" for mig, sålænge jeg ikke er vant til Turen; men iøvrigt ret hyggeligt. Den skal nok komme til at gå.
Jeg købte en Flaske Cacaolikør og nogen Chokolade privat. Var iøvrigt bedt derover af Uglen – var der også en Timestid -. . velgørende, for jeg længes trods alt efter de gode og elskelige Mennesker
[S. 31:]
derovre. Fik så Uglen herop – og vi pimpede en Tidlang i Cigarer – Chokolade og Likør. Så gik hun – den yndige.
Hun er dog en Brillanthed.
Onsdag 12 Dec.
Ja, Tiden bener af Sted, og man må i de ledige Øjeblikke Dagen byder – sy Julegaver - stoppe Strømper – sove.
Jeg er gerne nede Kl 6½ hver Morgen – koger Havregrød – gør Stuerne i

Stand – laver Kaffe. Nyder Morgenmåltid Kl 8 – dvs Las og jeg. Be det Skind ligger gerne det meste af Formd. for sin Kaffe. Jeg har adskillige Gange lavet Maden helt alene. Spiser Middag Kl 12 – Aften 6. Jeg er gerne færdig om Eftermd Kl 2-3 eftersom vi spiser præcist til. Når man så ikke skulde ordne og køre med Puf - gå Byærinder el lign – så var det jo en glimrende Stilling; men der er desværre altid noget extra, så Friheden er det skralt med. Dog blæser jeg den Ting et Stykke og går ud fra, at man dog er her for at skåne Be og behageliggøre hende Tilværelsen. Under dette Påskud skal jeg nok holde en snottet Vinter ud og nedtrykke alle frihedsråbende Tanker. Man er jo da ung endnu og har
[S. 32:]
muligvis Årene for sig. Men lidt om i Dag, som har været udmærket. Først Brevene i Morges fra Mor og Junge – hvor de taler om Jul og inviterer hele "os" derned i Julen - at komme Lillejuleaften – for Far vil ikke undvære os til Juletræesklipningen - og Invitation til stort Bal på Lykkenssæde 2den Juledag – man er ung og glad!
Og så: det er jo den gamles Fødselsdag; jeg var derovre i Morges tidlig at gratulere samt aflevere et Par Mundkopper[17] som vandt Bifald. Endvidere havde jeg til Lejligheden telefoneret til Klaks – om han dog ikke kom og overraskede. Nej, det var der ikke tale om - Termin – Travlhed osv.
Så kom et galt Punkt på Dagen – de derovre havde i Går bebudet en Invitation – som udeblev og vi havde ingen Mad og ingen Penge at købe for.
Startede endelig en Middag af ingenting - men sent blev det. Kl ½5 gik jeg op at klæde mig om. Ked af det var jeg også over Klaks. – Da vi så sidder ved Aftensbordet – træder Klaks selve ind af Døren – jeg blev strax helt fortumlet af den gamle Skade – den store kønne strålende, som man engang elskede så længe – ohe (!). Jeg fik i en Fart varmet
[S. 33:]
en Dyrelever med Tillæg (Las har skudt 3 Dyr i Dagene!) og Klaks nød Spisen her – sammen med mig for Resten – Ja Las måtte af Sted til Teknisk Skole – og Be måtte hænge i med sin Julegave til Elle, der <u>skulde</u> af Sted i Aften. Siden gik vi to så over til de gamle til en stor Chokoladehalløj med alle Meyerne samt Hr F.
Ganske hyggeligt. Dog er Klaks langt flinkere og sødere herovre hos os – de Mennesker har en sær Familietone – så gode de end er. Så gik Meyerne, og Klaks og jeg gik over efter Amerikasendingen og vi gik på Posthuset med det. Siden røg vi en Cigaret heroppe – og havde det så rart igen – men o Rædsel og Afsky – så kom Fru Larsen og råbte Vilhelm og han måtte af Sted. Marie var knusende gal, fordi han gik med i Byen – den Mær hun er.
Nå - brillant er det, at han kom og det er dog takket være min energiske Indgriben i Telefonen.
Nu må jeg i Seng – den er 12 og man må jo op og have til Side i Morgen, at

der kan blive lidt Frihed at gå på Sokkerne i.
[S. 34:]
[Tegnet på siden:]
[Kruseduller]
[Tegninger af en kat og to hunde]
[S. 35:]
Sneen Frost – Kaner – Måneskin
Torsdag 31te Januar 1901.
Der er et Ordsprog, som hedder: Gammel Kærlighed ruster ej". Jeg har aldrig forstået det rigtigt – eller måske endog misforstået det – før nu, da jeg må erkende det.
Når en Kærlighed gennem År har vokset sig fast i et Menneskehjerte, så skal der også År til, før den Kærlighed svinder bort.
Det var Tirsdag – nu sidste. Og jeg var så jublende glad hele Dagen – sikker på, hvem der kom om Aftenen.
Vi skulde ellers have Aftenkaffeselskab: alle Meyerne og Kærbyhuserne[18] – ialt 12. Jeg virkede i Køkkenet, mens de spiste til Aften – Be og Las. Så – nu måtte han være der – jeg gik ind – og så netop bankede det – og han kom – den store smukke strålende Klaks!
Omsider kom det hele Selskab og Kaffen blev drukken.
Jeg havde Varme og Hygge og Tobak her i min Hybel og bød alle de unge herop Klaks - Erhard og Marie Meyer – Karen og Marie samt ego. Vi havde det
[S. 36:]
og jeg nød at have Selskab heroppe – men min største Glæde kom dog nok ellers fra – ja fra Klaks.
Ved 11 Tiden gik alle Gæsterne – jeg var indtil Hjertebanken, mens de fra Kærbyhus tog Afsked – men Klaks holdt da igen. Han skulde dog sige Godnat til Las, som i Øjeblikket var hos Drengen. De andre gik – og jeg var sjæleglad. For det endte naturligvis med, at Klaks og jeg fik Aftenen for os selv heroppe hos mig. Han var så brillant og sagde mig så mange af de dejlige Vers - - og så – gik Tiden – og Lyset slukkedes – jeg fulgte ham ned og vi sagde hinanden Farvel derude under den høje frostklare Stjernehimmel – og alt var så skønt og så dejligt. Et sidste Kys – og vi måtte skilles.
Jeg klædte mig af i Mørke – så ved Månens Skin, at Klokken var 2; længe lå jeg vågen og tænkte på ham, der skænkede mig så megen Lykke - hang ved hvem jeg atter følte et Træk af Ungdom – og Frihed.
Og den næste Dag var vi om Eftermd. en dejlig Tur i glitrende Frostsol-
[S. 37:]
skin – gennem Hverringe Skov til det dejlige Slot. Så rejste han om Aftenen – og siden hen har jeg ikke haft en glad Stund – og det er som hele mit Indre vil fortæres af Længsel og Savn –
Pause

Onsdag 6te Marts
Ak - så længe siden! – Og i Dag er Elle – vores lille goe Elle – 25 År! Det er til at blive helt vemodig over at hun går der så langt væk fra os allesammen – og bliver ligeså stille – til Års. – Der er jo hændt en Del siden sidst
[S. 38:]
både af stort og småt.
Det er i Dag netop 8 Dage siden Be fik sin Dreng – sin N_o_ 2, som vi dog alle var så sikre på vilde til Pige – ug.
Puf lå vågen under hele Historien, som blev om Natten. Først da Ungen førtes ind i den anden Stue, rejste Puf sig i Sengen – pegede og sagde: Døren. Fra Las' Arm trak han selv Døren af og råbte "Tit" ind til "Systan".
Jeg var den Nat efter Madam en hidtil aldrig forsøgt Branche.
Afbryder.
[S. 39:]
Mandag Nat 25 Marts
Ja, det er bevægede Tider, vi lever i. Dog fulde af lidt nedbøjende og til Tider trivielle Bevægelser – som f Eks, når Puf har Perioder, hvor han skider 4 Par Klæder fulde daglig og den lille skider jo ustandselig hele Dagen igennem, så her er en evig Blevadsk som jeg dog snart har vænnet mig til.
Stakkels Meyers er dårlige for Tiden. Forkølede. Gamle Schondel var her i Går og i Dag til den lille. Fandt ham dog ikke alvorlig syg. Be vilde dog våge i Nat – hvilket jeg frabad mig og overtog. Hun ser elendig ud, Be.
Sidste Nat vågede vi også. Dvs, jeg fik Be til at sove til ½1 – så kom Las fra Kjøbenhavn, hvorfra vi havde telegraferet ham. Kom i Vogn fra Ullerslev i forrygende Snevejr – og Søndag var det herligt Forår – så varmt. – Vi drak en
[S. 40:]
hyggelig Kaffe, hvor Las fortalte om al deres festlige men anstrengende Fernisering derinde. ½ 9 slukkede jeg og sov til ½ 9 i Morges. Og nu sidder man her – med kold Kaffe og Honningemad og kan alligevel næsten ikke holde Gluggerne åbne – den lille sover naturligvis støt hele Tiden og lader sig ikke mærke med det mindste. Men Be er jo én Gang så overdreven Angst. Jeg har skreven et mægtigt Brev til Tutte og nu venter "håbløse Slægter" af Herman Bang på at blive læst videre – den stakkels Be er bestandig herinde til Natten. Allerup har hemmelig lånt mig den – Frk Fibiger nægtede det af sædelige Hensyn. Bogen er Langelandsgrevens.
Og så stimulerer mig bestandig Tanker om Dagens Held – Jeg har set Gestanden for min Kærlighed.
[S. 41:]
Havde funden mig et Ærinde til hans Forretning. Marie var med der ude – så kom Genst. for min Kærlighed fra et indre Lokale og svævede lidt om derinde, og mens Komisen expederede sig, luskede jeg til at se i et Spejl

at Genstanden for min Kærlighed stod der bagved og – kiggede på mig! – o indvendig Fryd!
Betaget kunde jeg imidlertid ikke se til den Side, hvor han var.
Så blev jeg altså dog indtaget i denne lille spinkle Skikkelse med det intelligente Hoved, som hver Dag går Morgentur her forbi.
Hvad går dertil har bidraget er, at alle rakker ham til; at han rejser ud af Landet – helt til Ægypten undertiden – hver Sommer, at han og mænger sig
[S. 42:]
med Rakket her i denne Fedteby – er dog kun en Fordel.

Nå – det hele er jo halvt en Spøg – endnu. Jeg bare går og håber, at dette Menneske er, som jeg tror ham.

løvrigt er jeg tit ked af det Hele, fordi al Tiden går med til Rub og Skrub og Blevadsk og det er dog ens bedste År – der ryger. Og dog – på en Måde har man vel inderlig godt af at ligge på X [et kryds tegnet med rød farveblyant før linjen] Stenbænk før man får Fjedermadras.
De gode Udstillinger derinde har jeg lumsk en svær Lyst til.
Og vi må skam gå derind – Be og jeg. Og Tutte kommer snart – og Sommeren. Og jeg har fået Anden herned – og her er jo så Fandens kønt alle vide Vegne her –
[S. 43:]
Vandet er så vidunderligt pragtfuldt altid – og vi går mod de lange Dage og de lyse Nætter og Uglen er her – og jeg elsker hende og vi kan så godt sammen.
[et kryds tegnet med rød farveblyant før linjen] Og jeg har fået mig et Trikot - en virkelig Cirkusdragt – syet på Hullets fineste Systue – kostet 10 Kroner og på let Gø[ulæseligt] betalt.
Og der bygges på Las og Bes hus – så alt er en Fornøjelse – Grunden er færdig om et Par Dage. Og i Dag Brev fra den Frie – Las solgte to Billeder á 160 Kroner. Brillant.
Nu må jeg til Håbløse Slægter – bare Øjnene slår til – eller rettere: ikke slår til – de er så sære – jeg må trave hvert Øjeblik og slå kold Kaffe og Honningmad i Blodet.

[S. 44:]
Onsdag 27de
Sov til 5.15 – det var nu flinkt. Kaldte på Las, og travede så lidt ud – i den herligt friske Forårsmorgen. Frostklart var det, og Morgenrøden lå ud over Vandet. Enkelte små Både gled stille ud fra Havnen – at begynde deres Dag; og langt ude skimtedes Røg fra store Dampere. Det var så stille og så smukt. Oppe fra mit Vindue så jeg længe på det altammen - klædte mig så af for det åbne Vindue – og sov ind veltilfreds - . Nu er det Dage siden; men dog er jeg søvnig endnu i Aften; skønt en Artikel til Kerteminde

Avisen – venter halvfærdig – på mit Bord – må jeg dog i Seng – man er indisponeret, når man mangler Søvn.

[S. 45:]
Søndag 14de April
Da jeg kom ned i Morges – først ½ 8 – havde Las været oppe længe; gjort Ild i Komfuret – lavet Kaffe taget ud af Bordet efter Aftensmaden – og sat alt til Side. Sligt røer mig.
I øvrigt en festlig [ulæseligt]dag. Man bliver desuden lidt efter lidt ret praktisk og flink. Dede har besøgt os – på Cycle – og han er så hyggelig og taknemmelig at have.
Vi var på Molen sammen efter Middag – i herligt Forårssolskin – mildt og friskt. Siden med Las på Torbystranden[19] – hvor vi vadede om i flere Timer efter Vibeæg. Fik 17, som vi åd til Aften. Siden Kaffe med Vine – Kager. Og så fulgte jeg Dede ud af Byen – drivende Medvind – brillant. Dede meddelte,
[S. 46:]
at Tutte kommer fra Sveits i Aften – i Aften - til Odense Kl 11. Jeg følte kriblende Lyst til at labbe med derud at råbe vivat – men gjorde det dydigt ikke. Å hvor jeg hader og foragter mer og mer min egen Person – endda det var Synd at sige, at jeg hernede får Tid at gå op i Selvbetragtninger. Men at man dog også er født så fuld af Lunkenhed – uden en eneste hel Følelse i sin Sjæl, går man dog og kludrer og mener, at man elsker. Elske elske – ja det er et stort Ord – for stort for mig, som aldrig har elsket og aldrig vil kunne.
Junge har sagt det – "hvad jeg mindst kan lide er, at Du holder jo ikke engang rigtig af ham – Du kan tale så lidt pænt om ham - !"
Holder jeg ikke af ham?
Men I Guder – hvad er det da? hvorfor er jeg helt som fortryllet, når han er der – kan ikke tage mine Øjne fra ham – kan ikke tænke på nogenting andet – og kysset når vi igen er alene. Er det Synd?
[S. 47:]
Er det Svig med Kærlighedsguden?
Men elsker jeg da virkelig ikke?
Nej – nej – nej – den kan jo ikke elske, som ej har sikker Tro på sin egen Kærlighed.
Så gå da ad Helvede til! Og forbandet være den Stund jeg blev født med Lunkenheden i min Sjæl - Åndløsheden i Hjernen –
Tirsdag 23de April
Det er bleven Forår imidlertid – med glitrende varmende Sol over Vandet – som er herligt. Og det er lange lyse Dage – lyse Aftner, hvor man er fri – og går – med dem
[S. 48:]
herovre – Uglen er hjemkommen – og har ført med sin store – store

Veninde - Kunstnerinden Agnes Jensen, som skal bo der i Sommer at male Uglen. – Og Tutte – Annie – Mornine – kom dumpende ind her en Dag og var fra 2 Tog til 7 ½ Aften.
Det var brillant dog at få dem frisk fra Fad – Sveits - de var beggeto extra – og de gjorde stormende Indkøb (eget Forslag) hos Genstanden for min Kærlighed – som o Jubel – selv expederede! og vandt naturligvis strax deres Bifald.
Og Mor var her i Søndags – kom Lørdag Aften – hel overraskende. Det var brillant. Og havde Fødselsdagsgaver med til mig – Kjole – 50 Cigaretter – 1 Pund Chokolade – 2 Kroner – [ulæseligt ord]!
Jeg har røget og ædt lige siden. Og Mor lå her på mit Kams – jeg nede på Sofa. Da jeg fulgte op om Aftenen, sagde Mor, at jeg ikke måtte ikke tabe Modet men Skrubberiet her – det var til sidst en Ting man havde Gavn af – åja, vel nok. Og så var der noget,
[S. 49:]
Mor blev ved med at tale til mig om. Det var angående et langt Brev, jeg nylig sendte hjem – og Far havde sagt – men hør – der stikker jo [et overstreget ord] en hel Forfatterinde i hende - - - og siden, men det er vel for Resten ikke værd at sætte hende op på. – Det gjorde Mor alligevel sit til. Tog det på sin praktiske Måde: skulde virkelig sende nogle små Noveller ind til et Kvindeblad – kunde måske tjene lidt derved.
Og dog – det gjorde Indtryk på mig. Det er jo en Lyst, der meget længe har plaget mig. Jeg føler Trang til at skrive om alle disse sære Mennesker og om deres Liv og Vækst – i den røde Gård og i de gamle Haver. Og om dem hjemme – som altid var anderledes end de andre – "af Egnens Folk". Men ak – Evnen mangler; jeg kan ikke få ordnet i min Hjerne Stoffet. Det klumper sig sammen og ligger hulter til bulter i et kaotisk
[S. 50]
Virvar – så falder noget fra hinanden – trænger sig frem og vil behandles. Men det hele bliver til ingenting – igen bare og plager. Herren unde mig Forløsning – at noget må bryde ud - eller at det hele styrter sammen og Trangen dør med Evnen, som aldrig var.
[To tomme sider]
[S. 53:]
<u>Barneleg</u>.
Landet hed Thopedéaland, og det var Børnenes Land. Og det lå midt imellem Hjemmene – fem Minutters Gang havde hvert Barn – så var man udenfor Hjemmet og Skolen, Forældrene, de store Sødskende og Lærerinden, borte fra Forpagteren på "Gården" og den strenge Forvalter – borte fra hele den store, kloge og vigtige Verden, som Børnene ikke forstod og ikke holdt af, fordi så meget morsomt dér var forbudt, fordi der herskede Skoletvang med Lektielæsning, som Børnene slet ikke indså Nytten af. Men omme i Thopedealand, der var noget at tage fat på, der var Arbejder, som var værd at slide med, for der sås Frugterne. Landet var et

langstrakt Engdrag, lidt sumpet om Vinter og Efterår, men frodigt og smilende hele Sommeren og bevokset med tætte Ellekrat hvorimellem prægtige Elletræer nu og da hævede sig, og så var der vilde Buske af Ribs og Solbær i Mængde, og gennem alt Krattet slyngede sig Humlerankerne, der om Efteråret hang fulde af store prægtige "Humlekopper" - !
På den ene Længdeside begrænsedes Landet af Åen der malerisk slyngrede sig mellem sivklædte Bredder – Eng på den begge Sider.
Landets anden Grænse dannedes af en høj
[En tom side. S. 55:]
og lang Lerskrænt, helt bevokset af høje Bøgetræer og Nøddekrat.
Ovenfor Skrænten lå en af de store Marker, der sammen med Thopedealand hørte ind under Herregården eller "Gården".
Således så Landet ud, dengang Folket kom og tog det i Besiddelse.
Kernen af Folket var: Dronning Mizzl, Anføreren Thor og Styrmand på Flåden Frøken Dirtsa. I Tilfælde af Krig eller når et svært Arbejde skulde udføres, indkaldtes et Par Husmandsbørn: Drengen Peter og Pigen Mie. - . Der var en klar Septemberdag, da Kernen af Folket samledes første Gang i dette Land og fandt Stedet passende til der at anlægge Kongeborgen.
Grunden blev valgt og Arbejdet begyndt.
(Lord!)
[Herefter mange ubeskrevne sider i hæftet/dagbogen]

---

[1] Det vides ikke, hvem Ægteparret Monica var

[2] Rasko var en hund

[3] Dora var en hest

[4] Frk. Bertelsen var muligvis Agnete/Nete Amstrups barnepige.

[5] Det vides ikke, hvem Christian Knudsen og Hans Bech var.

[6] Maleren var Fritz Syberg.

[7] Egelund eller Lundsgaard, Lumbyvej 56, Lumby, var oprindelig en tvillingegård (Arkiv.dk).

[8] Andreas/Dede Warbergs ven Grove-Rasmussen kendes ikke.

[9] Studimse er formodentlig Harald Balslev, men Thorvald Balslev bar ofte samme kælenavn.

[10] Det vides ikke, hvem Harald Leth var. Maleren Harald Leth blev født i 1899, så det kan ikke være ham, der kom på besøg på Erikshaab i 1900.

[11] Det vides ikke, hvem Christiane Munk, Wøldike og sidstnævntes søn var.

[12] Dahls Dragten var muligvis en del af reformdragten, som Astrid Warberg og flere af hendes søskende var optaget af i deres ungdom.

[13] Det vides ikke, hvem løjtnanten var.

[14] Frøken Voss og Frøken Ishøj må have været ansat hos la Cour i Odense. De kendes i øvrigt ikke.

[15] Thorvald Lammers koncert: Draumkvædet: Drømmekvadet, norsk visionsdigt i Telemarkens folketradition om en vandring i det hinsidige, som Olav Åsteson eller Åkneson oplevede det under en søvn, der varede fra juleaften til helligtrekonger. Ankommet til kirke fortæller han selv sin vision: Han har været oppe i skyerne og nede ved havsens bund, har rejst over fjeld og vand, gennem dybe dale og hørt underjordiske floder suse. Over den rædsomme "Gjallerbro" fik han syn af paradis og sin gudmor, som sendte ham videre til "Brokksvalin", hvor der holdtes dom: Et mødested for Grutte Gråskæg, Djævelen, og ærkeenglen Mikael, der frelser sjæle. I malende og skrækindgydende billeder af de dømtes pinsler skildres således kampen mellem ondt og godt.

[16] Det vides ikke, hvem Karen var.

[17] Kop til personlig brug.

[18] Johannes Larsens forældre samt to søster, Christine/Uglen og Marie Larsen boede i Store Kærbyhus.

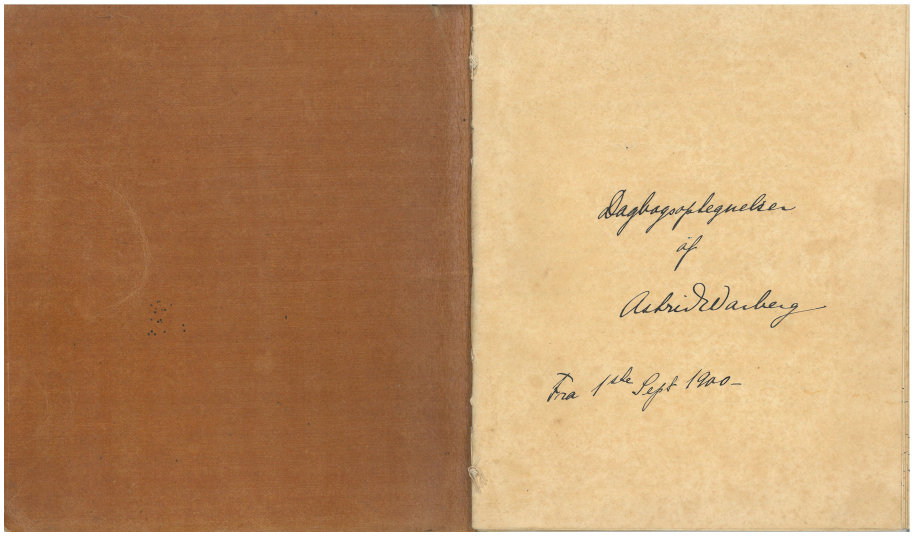
[19] Torbystranden kaldtes tidligere sådan, men området i den sydlige del af Odense Fjord bærer nu navnet Tårup Strand.

N: 26

Dagbog

Astrid Dacheg

1ste September 1900. — 24 april 1901

Dagbogsoptegnelser
af
Astrid Warberg
Fra 1ste Sept 1920-

Dagbog

Søndag 1den Sept 1940.

Vi begyndte dagen med at pakke vore Tæpper og Madrasser ind i Rullerne. Derefter gik vi ned til Stranden for at bade. Vandet var dejligt varmt, og det var en herlig Forfriskning at svømme ud i det klare Vand. Da vi kom op igen, var vi ved at tørre os, da Kaptajnen kom og sagde, at vi skulle pakke vore Ting sammen, da vi skulle videre. Vi fik derefter Morgenmad, bestående af Kaffe og Brød med Smør og Ost. Derefter gik vi op til Lejren igen og pakkede vore Ting sammen. Da vi var færdige med det, fik vi Middagsmad, bestående af Suppe og Kød med Kartofler og Grønsager. Derefter gik vi op til Lejren igen og pakkede vore Ting sammen. Da vi var færdige med det, fik vi Middagsmad, bestående af Suppe og Kød med Kartofler og Grønsager. Derefter gik vi op til Lejren igen og pakkede vore Ting sammen. Da vi var færdige med det, fik vi Middagsmad, bestående af Suppe og Kød med Kartofler og Grønsager.

Mandag 2den Sept.

Vi drog afsted med 6 Togter efter Morgenmaden.

Tirsdag 3die Sept.

Vi drog afsted med 6 Togter efter Morgenmaden.

Onsdag 4de Sept.

Vi drog afsted med 6 Togter efter Morgenmaden.

sammen med Lauens og Sagnes, der så
for har en Familie i Beist inakl Fill.
Stem var som sagt prægtfuld at skue
i sine elegante grønne Repekabit —

Fra Reisen nyttes det ikke at skrive
andet end at den er meget elsk forbi
– jeg drømer så radiselskat og alden med
pilet dag nærre af det —
Det er nok underligt så forskellig Reisen
Ballonfarten kan falde – eller hekkard: som
sidstnævnte dag så dy og sød – smart glad og
vinkogen og forkælelsesfuld mester Verden og
dens Indbyrkaker – og smart så rundelig Kal
og Lun og madfalden og inden al Kraft til
at tage sig sammen. Det angrer mig at
et skrat sidst Mennecke skaber sig så spande
imyllig igennem – Mennesken må dog vide at
en Mand kan sit al passe og vinke og ikke at man
skaber sig igennem Verden blot for at komme
igennem. Maaren vil jeg her lat man skal
holde øjen på den alfor kærlighlende Ted-
y på det skrat mislige ind af skue —

Om Efterård: en meget ensom, men
god Tur – op igennem Skoven over Paltanet
– dog på alle Overbakkerne – igennem Prieska
– al Landevejen hjem: kap det Jagtvinne –
y vi plukkede Lidenskabelighed Kapsler i de

lænende Hegn.

Tirsdag 6te Sept

Kandes bestemt at skal y 1873 — skal
1883 — dog Fremskridt! Skar nu igen
bestrikket at skrive op — sid til at spise
rogt – al den dejlige Morgenkaf smukker
ebenden ellers. Fy for den kedr Tarden,
hvor man er et Pakkefjæt og ingenting
Kraftl — Vin nu med op bagefter her.

Ver siden en god Traceten over Grene
Aarbuegn med Sandbygger – så ebenbetrind.

Friday 7de Sept

Opst 7½. Reg Morgenmad i det Fry i Aarens
dejligste Sol Lidt skrabbet Pakkeinsmeje helle
til Gulv Kap. Skal skrabbe Pakkeinsmeje helle
Formiddag Fik en Gjedekrimp kas Pinge – Aften
sat til Spisebordet – etc. Regn nu kas man
da begynde med, et andet Sted i Aaren –
Hedding med 3 meget tiltalende Pjæser, som vi
skal mødes kaare til Kors Det er skrab
med Finnerne, y det må jo blive dere Fry
nu de gider gå Kom Mandagen for at
gå her y gøre Skabben og Kaffekoppen
Mens jeg sender ind og at prøbage mig det
reberamme – for en Gros! Forladt en mig
imod – men dem nu det —

Friday 8de Sept

Opst – at gå Tur fra Kaffen i det herlige Regn. Brev
fra Elle – at de Kan gavil gerne kaare

Marvine, som så afvexlen hen i Efteråret Flakken svinder ind efterhånden — vi bliver vi kun 4 Juleaften — 4 Dage — han Jørgen og jeg regnet ud.

Om Aftenen var Jørgen og jeg en brillant-Brombærten til Snaden i Morgen Pik begynder Arne — henfyrt Hjul to eigentlig anderings. Vi fandt to sellende fulde Oldtsager! Idahl nyed Hjem så mange vi kunde få nogen Gnåde i Kanen i Kobenhavn Lagde ihvad mulige Kanen om Eftermiddagen Pik Sagsmandet Jo nu Aftal hvis Aftenen Komplekteliger. En del Grenens — så Jeg vi Kleen uden Bekjendskab — en del Hagen sens — siger vi til Kanen, at det — en Storhagen — en del Aftenes; da siger vi, at Aftenen hans Mark — ja, naturligvis er Aftenen vores!

Om Aftenen det mest straalende Fuldmåneskin — men man Kulen var jo alfor kommende tidt; Kulen — den Ingrid Jørgen hanede dag ene; i Kanen — og Hjalte op til mig at det; Aften er en Måned siden Kun beslemte at måtte rejse til Langeland — 8 Aug.

— Nå således. Ja det var jo også en aldeles Skuffelse for Jørgen — og en Kaly nok ikke sådan at komme over.

For mig Aftenen er den Dag naturligvis langst tilbage — man er jo en Flyglig Afgang Ja men — Herregud — det er dog den Svat- sigheds Natur, den skaffer os Kilometer så ynkelige Beløb som Fakt — Kalps — 080 Beskæftig taken man sig Kedrage af Naturen og hvor at dekke et Kaliber Og så er det Aldt — Kvadrift Fx Vanskabelt er ikke erkender jeg ingen Kaalighed. Vanskabelt Kaalighed.

Søndag 9de Sept

Sov o Radiel fra Ked. Fra Monica og Sendte Mand som afgående. Fra Vinmiddag Hjalen og Magensens Jørgen Fjalte Skistiken om, Mødtedes mor som Kjem fra en Juledags- gudstjeneste med Fakirer, Ole Bjørn, Jeg har Kikkelig siddet og Skrikt på i Kirken - ned vi dag ikke skulde se at få arrangeret en Aldes Adam — " — det var ked at se så mange unge i Kirken.

Samt Gjelder, hvordan hvorvogn Kjøre, Kirken ikke Kage sin Salgsbog ind af Kjøret — og så Kjøre at Spil Kaffund op og Kestyrtede Kirkegængere. — Ikke Småunge

*) underskrevet af Kin Kir — for de Ord i den glade Stil 11 Marts 1905

rengary og kunde nok publicere det i.

Jo vær en lang god Oppdeltin mellem Gellerød – sikert Knæste – og ingen den varmte Spisemulighed.

Skal i det hele taget det mest mulige af — kan ikke tåle Regnparret Monica. Men er nu ikke så grim og grov og kan være lille og sippet og forbrev – ikke.

Er min helt glad i min Magnesen – ved at se på sin Monica.

Og min Ung skal dog have en meget skøn Lille og kakelliner tilladelig med den både i Dragt – Tale – og Væsen.

Ney, da bøver Re sin Antydning anderledes forsøgt – den anes ikke, hvis så stærkt kun Malen kunde Malerkunst – og Tale mahogny aldrig en Snob og Barnetøy.

Men Jaffenband kunne ikke hele Selskabet med nine Smaaindfald.

Mens Rotka medbringer alle ved at malle en prægtfuld Blomsterende Fuchsia.

Og endelig spiller Kunstakademiet Monsieur Fritz ad og til ærkase – i hvilken Pasterne klyder af — og vi kan med Ro gå i Dag efter til Frokost Dag?

Glemmer min ikke, at skrive Redemand

var her ogsaa Kl 9. Morgen – og drog hjem igen min i Aften – vores skøne Gjæster – ægte – Kæl!

Badet her – dejligt – gør mig frisk og lønner mig efter en god og mindre og sund Kuler i Hyldenkaun – nej jo nu Ypre – Idre!

Tirsdag 10de Sept

Las og Beo Bayen Apren i Morgenen med Ida Velagen til Skanninge. Marmine og Inga rejser til Odense til de Vandrefalken Finge rejser til Kjøbenhavn Louisa, der synger så og Ypre Konkurrencen Louisa, der synger så Solosalt.

Mor og Jo skipper stille Dokkedag i dagligstuen Kole Pilgerund, da det regner.

Jeg selv Pelle Pilgerund i Mønsterskin – den prægtfuldt i helligt Mønsterskin – den med Kolle Pelle Kunstig dampe.

Vi, Jo Lil Jallinge Kro og ulyden en Bayen og el Ida Jug.

Onsdag 11te Sept.

Fint Vejr hele Formiddagen Skrivedag og Cr. Jensen sig og Befinden sig ned. Efterlund Lidt mager Eftermiddagen Kaffe. Vi nede Eleneljs men Kundskab til Oldefædrene, hvor de helligmes Gr. kjøbe Re ud, men kjøb mig blomst til de ikke kom.

Dages med lille Fik Berkeley, der er ubalg
bedømmelig for sammenlagt. Men Helt for
en Dreng Gutter — vi var i Stuen ogsaa
Galante Troglemasser — de har jo saa
Onkerne man dog forbarme!

Travede hjem henimod Aften — mer
Mankerne. Rabalder med Ahnker Knudsen
I den anledn. Stans Bræk. Han havde fundet
mit Ur, som jeg tabte paa Vejen derover! Det er
en flink Fyr og fornøjelig at snakke med — fortalte
mig om Det Lit Skytteforeen. Det mindede mig
om gamle Dage da man var ung og grundsprakk.

Tirsdag 13de Sept

Læste i Bérins Lisbeths store Bog, om Klem Jansk
Revolution til langt ud paa Natten — Den
gad mer ikke at nu den helt, men Bogerne
skal jo sendes ud.

Onsdag 14de Sept

Et henrivende varmt Septemberveir
Var ude at plukke Æbler og Hjemme. Det er
en herlig Sport — at klatre i de store Træer, skakle,
forbavlede mit overflødige Pund, der dryppe om-
mer paa hvers nu vilde skal ned for at hjemske
Drengene. En Række gaaer det ikke saa meget
om at nære det som en lidt Behandskedan-
man skal fodele sin Vogt paa en helst Dam
Grene — hvilke bisaa meget i Armene, som i Ben
— mukket Ligeh gaat for mig — Snarere paa

Stranden (forst i Byen nemlig hun gik sin
Vei til at bestille paa en Bank!)
Malerne er her ikke

Søndag 16de Sept

Travede til Kirke i Aaden i en afgjørende
Varme, men havde i Sjov ud af Rakkerne,
som den virkelig heller ikke var nogt ned.
Derfra direkte til Egelund hvor de andre
allerede var midt i Aftenmaaden. Frøve-
Rasmussen — Aldes ældre gamle Ven — og
Magnussens var der. En underlig Aften at
gaa igjem i.

Mandag 17de Sept

Sank gjort Brev fra Tulle til mig
om alt hendes Vask i Sommeren derned i Perf
den Septens udvalgte.
Om Eftlund i Charabanken i Sam-
melskor Efter Middag — Kl. 2 Be Dagen
Gjennem — Sjunge — Gyden — Vi
Den var vi dundrende paa Veje i det skjøn
Septemberveir — de skal Skove — og Kulerne
med Klokker om Halsen! Fik Kaffe og
Kage i Ellemose, Parken hvor de rare Folke
Retur ad 30 Te Bromhar

Tirsdag 18de Sept

Om Eftlund. Hjalp Mor og Pigerne sig med
Dna ned til Vinen skade Æbler, de fuldte alle

19nde

Hele Dagen — de var store Flokke — ikke
rede — enstemmige — sorthjø — velgik til Mark —
Ja, jeg kjem. —

Onsdag 19de Sept.

Da jeg på Morgenturen gik forbi den lille
Skov — så lo den på Grunden helt fuldede Dagge
af hvidede Blade — Alt og alterspt — og mens
Jeg gik forbi fældt endnu et Blad stille og
regnbuet ned og hvilede sig til de andre —
Det er Efteraaret, som kommer.

Det var Sagen Brænger, af jeg gik ogsaa
Skoven. Ja den var bedaarende! Ja Oplevelse
skille de Bjerne ind mellem de mange tunge
ord Skumtinen. Og nede i Skrænene var der
opgjemt Tusinde fine Skatte af de yndigste
Blomsterdrypt Eventyrkopper, store som Morgenhen
som de ses disse dejlige Sund når dryppen
har samlet de usynlige Perler skjønne og blanke
og rullige.

I Skoven er der stille,
Og den kan ensom gå.
Som sagen eller Skrille,
men Hjertet Fred kan slå.

Det hager og det piner
alt som er sandt og sjælt
i dette brede Kaliber,
der er Livet så fattet.
Men Skoven er så stille
så ensom og så stor
- den taler Ord så milde,
hvis al Visdom boer.

Den taler om sit eget Liv
gjennem Vinter og Vaar
Om Glæde og om Smerte
fra År og til År.

Om Liv som blev levet
I Gladen en Stund
Om Liv, som gik bort
til den evige Stund.

Om salgte Dage,
Når Fuglene sang
Om Vinterens Mørke,
når Ildebarden klang. — —

— Og alt som den fortæller
den store, stille Skov,
så hyler den, som lyster
en jublende Lov:

Alt det, som er visket
kan findes igen —
Den skal intet forgjæves,
som har Skoven til Ven.

Her skrives hvad jeg finder, og hvad jeg tænker om den
og de tilfælde jeg oplever i den. Den skal blive et Vidne
om mine Timer i Skoven. Ole Vinnæs, 19 Sept. 1903.

Fredag 20de Sept

Saaledes gik det. Kort af med de Damerne i med den Argentiner - appe 7 huer Dag - en Kop Kaffe Vand - Thé - Chokolade - Kaffe. den Klasse Damer fraden jo Opvaskning Oplæg Kar Jung - kun e- fabrikende til at give en Skat til Landet, da man jo en Gnnende Dyt selv til det norske Aandelskab - af Cuchen.

Fredag 21de Sept

Optrykket på Argentinien. At der var madne Opladen i Byen. Rede derop i en Aften Kaffen at man droppe Dyr til Indland Kl. 7 middag med den nilderlig Lidenskab - det er en herlig Sport. Fik 4 Ænder afskudte!!

Bo og Thorvine Aple med Dora en hist til Arrendor - nærmest for i Be ulde bar Grenen en Tidsdelse til at kaje den gamle Ethuggede Ren som Eiver nimne på Feldskov - en nide Kage den til Grundelen i denne nye Stue. Det vilde være Grenen en Ære og Fornøjelse; han havde naturligvis set Skuden - som han for sen op med Rede på de Chalifske Smaaling Selv Sadelt over - og han var Kommen til det Resultat, at Indhegningen manglede en Skinde pigen - det var nok, det er dennig to Kæmpende Grene.

Lørdag 22de Sept

Ingen Trædkeb. Jeg mødte mit Kaos endelig en dag igen og sakte Blomsten i mer hele Dennt Ved Skuterne her. En meddig Buket skove enkelte Kroginer Lager er prægtfuldt rødt det Lyse Skinne Ros til Spisebordet - og en Lyserødlak - Reseda - Fyldenris og i det hele har vi vistnok mange Skarlade Blomster i Skuren op i Dukkert - af hvad var mange Uden dem.

Jen Aftenen kom o Fubel - Jamle Skidimle. Klar en forfærdelig Brillant - gør - enestående -

Jg skear kom ryolende. Gyve Kandt en Fjkind. at min Cykle var Fuglefrel, og min Skulder ved til at cykle i Dagen. Spade Jang Cykle Kortskaften med Radem Rød-pal. Fappen Ingemann kom til som en Fredens Fappen Ingemann kom til min Cykle Klangen med Fugl og Lys til min Cykle Klangen med Fugl og Lys til min Cykle Klangen med Fugl og Lys

til Skibsbal. Selv kalt gik jeg denne dags Ration i Skyld – det er jo en glimrende Maade at danse uhandsely i 5-6 Time – og saaen selvmord mine 8 tt – Ret et mere end 14 dan selv mig af på mange dage – uopholdt! Kl. Ballet. i gr. det nu opgivet – nok, at man vakten på saadan uhyggelig punkt, men for Resten er det forfærdelig morsomt at danse – selve dette at rakke ut hjemme Bevægelser ind under de forskjellige Rytmer i Musiken. Men dette Aften dagg, som jeg ikke længere finder så magelos – ja skjønnere det er flinke og rare Mennesker allesammen, meen kun er det fire – det uhumske – kakkelske – det intelligente – det kjedsommelige. Las Pierne – kaldes alle dette Navne skaber så kriatigt – Taare, pinende og store nåder de Onde Magter op for vor ringe Skyld – allerhindst Fleles Dyrkelses Nesjing. Kl. de er saa kjedsommelige Aadsel eller

Jeg tænker mand gamske umiddelbyt efter at Ei en hel Haarse pennmedt Mennesker, der er flove og pene og fine og ikke bemerke sig kolossalt eng og altid – i det samme – det sofornne – –!

Men videre og nærmere det hedske – vi gik hjem i et herligt mildt skjøt Vejr – (12° Reaumur). Og dejligt at det gamske Vejrsomt at drive fremmed efter så sildig Aarstyske dag og fik lyst Bad i Kjøn. Sup kl. 10 30 –

Mandag 24de Sept

Imidler gaat derimod i den at stikke 6 Gr på så at slide ensformig hele dagen. Vi kunde en Maand ove på Gladsheim Engholme og Nesset så at få Maaltid de mere Ellder. Der var 10 Skipp. Las Det Morning Post om en Opfund inde ofter 8 tl. – Pointen gav at erobre alt lige ind af Kalenders Gratis Bad – Hvad – med de 30 tt Bombar på Sammelekt.

Tirsdag 25de Sept

For dette Hjem fra Gyldenhaven – og man så rask op til Fattigkvarteret og det helt mere så hyggelig at samle. Skjellsmus som til Middag Mr. Thomas Christians Smuck og Waldtho med Mr. Vi havde et par Ryggstuen oppe i Kjøn Stove Om Aftenen var Skaalk En uden Stove Om Aftenen var Skaalk En meget hyggelig – Hejse – Lange Smille – Mange dejlig – Rosenfeld – Om a – til Morningen glimrende Recognoscement til sidst ik vi Bonde Kjøbstad af Skagen – Fia! det rigtig Dansk – Tina – Skuddet 2 kat. Skuen of i min Lille saalde

Flab mig til at skrive til Alexander
til Jørgen.

Onsdag 20 de Oct.

Op 7 skrot sadig! Stor Vanskelighed
for rejse til Langeland med 11 Togt
Omvej til Nyborg med samme Tog
Men en forresten Ubehagelighed bortset
til en vældig Scene mellem Pa og mig,
hvorfor Pa lagde mig på Sindet
Pigen som jeg desværre endnu alt
har oplevet af magen. Det var synd den
begyndte med at spøge hvorfor Pigen var
mig så passende/ydmyg – jo var mig nemlig
uden Hjemmeskoler beredet
Men nåddadda! Resultat var, at jeg
ikke kunne gemme os Aler om mere os andre
Flab – men med misbrugt og tvetydig
– Dan inlet jo inlet, er inlet – pleje
– bare – min Mave – de gamle kvindelige
Mandfolk – og – Aleider så gamle ræsende
forkollet – specielt af Stenge – men også meget
af Pa og Mor skrot ikke så meget som til
en mindig og hvor så smart jo Aler det til
noget ellert Sted nu en Gjenbrug
Las spiste det —— det hele
Dan mig så aldelig mendelende og ømindet
men mit Fremmar passet kirtig til Frokosten

Pas kraftige og menneskelige Argumenter
Fakultetsdesanden i hist Tvist så Ord blev
mig ganske umuligt. Tidsnyttigen gem-
te Aleides men mærket derved, at Pa som
et haede mig så hadelt i Virkeligheden
Hander Lanket og set så meget på mig
mine Forhold at hun godt ville mig i alt
det Tilsidst meldeades det en lille del
ideet Pa falde om af sig selvet skulde
ind – han Fornemmelse så Lein for dette
Liv – som Virkelighed – at hvem
intet heelent Andre / men som lige
intet heelent Andre / Mand / det var
Frest nu hoje Tegnet / Mand / det var
jo rent utænkeligt at Leine kunde / men
jo rent utænkeligt at Leine kunde, men
Du mente, at Faderen, Pas de gamle
Larsens var ved af gjenfinde for mig
uanskuelige / hemmelige Dekke.

Dekke var en ekte Fabe.
Man har ingen gaat af at hore Sand-
heden; at Aleine var bedst at skjøt til
at i hus egne Øine. Det er desværre mig
Faldet at Man Aleine Jeneland for
så megen Interesse og Opmærksomhed.
Og det er vist kun Helte samt med-
de ovrige Riddere – at det var galt
sat han mig længe ret – mærket – men
Jeg nægter så deutlent – Tak Pa!!!

lande Fiskekoter ut Aftenen med at planke ogle Blink-Agn i Garnet. Om Natten gik vi ud og fik Fisken bragt ombord — grov som en rasende Sø — ofte regnfulde Tid — selv om Sommeren — altid Uforudsigelig Vejr. Det var Fiskernes Liv og Gerning — og det var ikke let. Men det var Mænd af Stål og Nerver af Jern, der kæmpede med Elementerne — og Fiskerne var Helte. Det var Mænd som Ole Bull, Thrap-Meyer, Sophus Bugge, Fridtjof Nansen, Amundsen, Nordahl Grieg, Kolstø, Bjørnson, Ibsen, Kielland, Lie, Garborg, Hamsun, Skram, Obstfelder, Vinje, Welhaven, Wergeland, Munch, Grieg, Sinding, Svendsen, Tidemand, Gude, Dahl, Thaulow, Krohg, Werenskiold, Rolfsen, Bjørnstad, Hansteen, Aasen, Asbjørnsen, Moe, Lindeman, Kjerulf, Lammers, Schjelderup, Nordraak, Backer-Grøndahl, Halvorsen, Borgersen, Heyerdahl, Hansen, Schytte, Hansteen, Aasen, Asbjørnsen, Moe, Lindeman, Kjerulf, Lammers, Schjelderup, Nordraak, Backer-Grøndahl, Halvorsen, Borgersen, Heyerdahl, Hansen, Schytte,

Fredag 29de Sept.

Om Natten blev det stille og roligt. Vi gik ud og fik Fisken bragt ombord — grov som en rasende Sø — ofte regnfulde Tid — selv om Sommeren — altid Uforudsigelig Vejr. Det var Fiskernes Liv og Gerning — og det var ikke let. Men det var Mænd af Stål og Nerver af Jern, der kæmpede med Elementerne — og Fiskerne var Helte. Det var Mænd som Ole Bull, Thrap-Meyer, Sophus Bugge, Fridtjof Nansen, Amundsen, Nordahl Grieg, Kolstø, Bjørnson, Ibsen, Kielland, Lie, Garborg, Hamsun, Skram, Obstfelder, Vinje, Welhaven, Wergeland, Munch, Grieg, Sinding, Svendsen, Tidemand, Gude, Dahl, Thaulow, Krohg, Werenskiold, Rolfsen, Bjørnstad

Dagen i Dag var ellers meget rolig og alt forløb med Ro inden i Kakkelovnene nede — Intet Røgskyggerier viste sig. Maaske lidt skuffet for Turen og mig, da vi venteds [illegible] kan [illegible] naaet i over 8 Dage på Rittelfolget og maaske ikke gat sine Rensdyr i Skandalen? Fr Eiler er både fornøjet og tilfreds og rolig — dog særlig sidstnævnte. Vi Kakkelovne har ligget urørt siden den blev [illegible] og [illegible] Dag men Skaftet er lige blankt, så de blev da her til November, Rep Fogen, Lars regner i dagen.

Man kryb og kaldt i Alken med den Hensigt at gå i Skyt. Kunden kunde ikke [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible]

Paris

Faredag 26de Okt.

Et svært Liv — så skuende kaut Verdandig
Ikke er da Tapperne? Og Pladsen usselen
Jordig; Ringmuren Ubeid. Gaden Lav
Herskandig pittoresk — Ryggens — Pladsens —
Pauda Spencers — (? Rige) Sandhollænder (no
i Oplund.

Far var i Stå til Middags gallerias sammen
med en gade Ven Paula Spencer Stenby.
Efter Middag på Nytårsdagård med en Stell
Pladen, ikke Restaurion (Paulal Museum)
og sidst et Nytår i Fremmedlingshuset.
Mor var glaadt over, at Far lay med,
og Far var selv bagefter meget misfornøjet
med hele Balladen — kunde ikke konkludere
noget på endelt og misnøjet Roesinpoesi.
Paula S. gjør da Far Ret i meget — at det
var Baal og Pølseluer.

Jeg gik op ad Champs Elysées — ilsedes at vore Ligtanker
Fransk Kultur — Franskmænd og Fremmede Franskmænd
i Udlandet — Fransk Kultur — Fransk Ånd — Fransk
Sprog — er nye Steder og Måder, hvor kunde
Ideal arrangere en international Overensstemmelse
til Brug. — Jeg Fuld. skuende til Dalle
ne hvor ikke Klinge og Lyst til Bygerne
— Folkene ne H. T. Syn — Allegre — Be-
handling — og skaffe mig en Skuespilplads
fornuftig Kuber til May eller Oktober
— Jo — Da Hellere skuppe et Udland
Skal hun mon samtidig Ordre Prag —
så skynne Øjne sig en mefet inde til Byen.
Tænk om man Ktunde publisere Ideen
så vidt at man fik alt alle skynnelande
i Europa — Rusland — fik dert sig
Rusland med dets store Sprog at
skinne studere russisk Literatur i
Originalsproget — ind ind — at man
virkelig dertaudig på Kommen og gaa men
Rejse — lad os da så Fare i den Dinder
— Jo mere Onelse man får i sit Skuet —
Jo mere Lyst til sit selv en Redes og
skynnere. Men nogler kan jo ikke vel
Skuelyst må til allerøgne — skuelyst
ikke — så får en anden opfø mit Sinde
sit opt — vi må hjælpes alle — så Li
den endda Fadel for en Kuer.

Onsdag 31te Okt

Tung og sløv efter Ol 12 — med Gens Kilen
Skyl Lit Regn, Sorge om Elskede — pulse —
Fagnet af skjælvende Frygtfølelse Kan —
alle skinkte Farvers Pest! Vor til Paris
har Tanden to Ruge — men han vanlig
Kuerlefri er an. Ligt op under Taglet var jeg
Ude hos Aske — Fruens Fødselsdag 6 V. i Aften
nogen Elskværdig Fad — Familien og Fru Bulle

— derfra indsov Labacan efter en aha
Pakke. Vi tilbød at ladet den unge
Mand være den til Banegården kunde
Tilbud fr modtog — skrog se ordelig
Grinede og snakkede med a den unge mand
Grimsnakede men endelig engang var den
Fyr imellem — han har Ferie de 8 mn
interessant og klink ud.

Vi snakkede sammen istandeel
hele Tyen — og han kom til at tale om sig
selv — fattigt og ufuldkommen — som man
undertiden kunne tilgive et helt mildtstemmet
Menneske. Han havde været med Soldaten
i flere år — kunne derfra af Fordelene og
Bryggmanden. Arbejdede nu berkandig ogt
tilbede på Fremtiden (050 89 i
Valdt dennden en Rust og Menneskerne
i Sydentann — a så der i Fodelbygen Mennes
— Stan er opfattet på den psykiske Side
— så den min hjelpsomt være skam i Mennes.
Menneskets gyde for Rusten Indbygt afsat
vore sin og samlet — synt Sammenhæf
Tvende Ung fra Stjørdal i glemsomme
Stemning — Skæveskud og hvede Landung
— Han til Chokoladejelpe hos Ungs på Hund
en Kjøkenen. Vi kogte den i Rakkelovnen
og kunde det umåkelig hyggelig perfekt.

Søndag 3die Nov

Ungs hjelpe mig til Skyssp til Grade
Tog. Klundrede. — Las Thunden. Grinder.
9¼ fra Byen til 12 Fremd — Gjennem
til 9,40. = 4 Timer 10 min. Pent Vejr, kun
en enkelt skur Byge.

Sysmanten er et skal Kvar
Ydrat — Pens — valder Kval og Nor

Søndag 4de Nov.

Jan dejlig fredelig og rar Søndag med
Klaks Kl kom efterlænder Jan Fremd.
Ungs Klaks gik en prægtfuld Tur i
Videnskabsbakken Ken på Hjemsund. Alle
smukke Farvers Tid!

Allemandsald til 1 Nat gyskar
Junge — Agnaren var med — han er
extra!

Tirsdag 6te Nov

Jamle Sadersens ankom med Klapt
Trods naldige Flyklerut vilev vi meget
glade — de er jo gyde aldels brillante
Dregge to

Onsdag 7de

Regde de igen. — Stærkt Flyklarut
Redden af Dagen

Tirsdag 8de

I Skovle Prad Kl. 8 — Mor synes at være meget ked over mig — og lidt ensfeldig for hvad der skal blive. Jo jeg er enig i, hvad der skal gå imod Tanke — de vil begge rådes. Kl 9 — Ma gaar efter så meget at det skinner nedfra —

Afsked hos os da — på Toppen af et mørkt Flyvehus — Mosaine — Bo Bagen — jeg — Kl II til Odense — Ofrald — I Kirkeminde Kl 4 aften

Kirkeminde Søndag 11te Nov

Ja her har man så undret sig Siden jeg sidder oppe i mit lille Rum i ægte Stime — Vaskinerne er ophørt — Ha en ganske autoritet ved mait Fyrde Ofen var klatt tydy: I Seng — en Pande med Vand — 4 Kaffede Vogge. Kl 2 Syd: en Vogn på Vestvej — kaldt! Ikke man ir for lukket Vos — ikke om man nok er en Vorlesgaurmand. Tavsyske Hjem — det synes mig lidt at det har så lang Vanske med at komme i Vaan

dermede — Las Re Lopter har de Jamle og den spiser vi. Inen skidt — denn ikke det — er han jo forresnde passe mig selv.

Fredag 16de Nov

En rar Dag — kaste Regnen og Vorgo-Las — Kulden. Mor har vænlig — ifølge Fredag var jeg Baugkasten Kl 2 II — ifølge Fredag Baldelal — skrivede til mit. Så mar sagt Jorsinket — Time — en Vogn mar gået af Jonet: Kyleling: en Time mørkt indsat for Opheleus Skam Op Mor endelig Hom; Det var så Syv — at vise Kyleddenpen — vi' ryge nu vinea i Oden — mange Slat Kokkenelpen Del Smaklerier Del var Skranlet — de Kus og Jen Sandt om alle Steler

Efter den Samtale med Re for længe siden Sagde den Samtale med Re for Kolelæning. Jeg Kan Klart kun Kun forkolerning. Jeg Kan Kaldes Vierne med Kalle og Frat Kalle — som sadvanlig jeg Kalt — en Kaldes «Kaldenysel» — disse Vierne pa gjerne egne om mang et Sender — Jgne Kvor alt er Skjønhed og Harmoni og Kidom — Kvor Sinnet kan Kvile og fricht — og vogte Jnen Kan Jeg man Kvor

Kunde have været kom kl 6 – men kun for mig. Billet til Folkeconcert-Kvartetforeningslokalet – den første, jo på Ellens 1de Tirsdag den 12te med Dahls Trio. Den 2den Concert – norsk Folkemusik af Frk Malby og Hr Thorvald Lammers. De sang (Medfølgende Program)

I og det var Olav Aukrust
Vi kender ovi at kende.

Kom hjem kl 11 – da jo Julen maatte mig på Banegården Ingeborg kom. Mange mennesker – vi kjørte Omnibus – Kufferter fandtes – og jo fandtes ikke – Kusk fandtes – og vi kjørte hjem – Ingeborg i Seng – Ingeborg i Seng!! i vinde unge Liden

Fredag 2den Juldag.

Ole har ligget her i hat og vi har hygget os med hverandre. Ellen er vant gaaende for mig idag – og kjørelyst. Ellen til Byen; men først ved 3 tiden skal vel komme Kl at se Ingeborg og Gabriel. Ingeborg vogter Ekebalende privat. Par spredte Visit dernede af Ingeborg – men de gjør os Fornøielse – velgjørende. Jo jo Gaver hads alt efter de gode og elskelige Mennesker

dernede – Fik jo Ingeborg Kaffe – og vi spiste en Tidlang i Haven – Ekebalade Lidt. Så pik hjem – den syndige

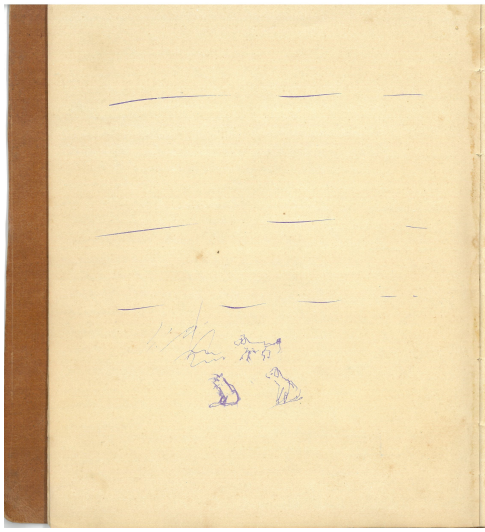
Hun er dygtig Pudsekvinde.

Onsdag 12te Dec.

Ja Tiden henter af Sted og man må ikke ligge Pølsklikke Ingeborg hjælper – og Julegaverne stoffe Skrivpapir – Breve.

Jo vi Børnene nede Kl 6½ hver Morgen Skovgaard – og Skuerne i Vinduet Kaffe. Hygger Morgenmaaltid Kl 8 – Børnene Kaffe. Kl er det Skrid kjøre Børnene kl 8 Skolen. Kl er det Skrid kjøre Børnene kl 8 Skolen. Jo vi sidder mest af Formiddagen helt alene. Børnene Børge Lanet hvalen helt alene. Børnene Middag Kl 2 – aften 6. Jo vi Børnene Middag Kl 2 – aften 6. Jo vi Børnene Middag Kl 2 – 3 Eftermiddag vi spiser Aftensmad Kl 8

minkjes Arene for eg. men likt nu i dag
som hov varet utdrukket
— Først Arenene i Norge spa hva ay
Tunge! - hvor de taler nu fint og mykke
Hell as "derned i fulen - at kakene
Pellyke æpler - for Fan vil ikke undvage
as, til Julekaksslipsingen - og Snuntalen
bil atskt Bal på Skydsgaarden paa Juleday
— man er vny i Land!
Og så: det er jo den gamles Fødselsdag;
og han derover i Gangen tidlig at gratulere
Han afleverer et Par Hundskoppel, som vandt
Præmie - Rodmudere rundt i Byen idag Ikke som
telefonerer til Klaks - en kan jo ikke tale
sammen ad Telefonen! Jeg, det var dik ikke Tale
Van - Termin i sandhed osv.
Så kom vi godt Punkt på Dagen - de
skrove Rande, Sa beholdet en Snuntalen
— som tilsidst - og vi havde ingen Hvad
og ingen Penge at byde for Middag af ingenting
Vi skrabede sammen det lidt vi kunde
— men send Aller det Ved af det var jo ingen
at klade vig om. Ved af det var jo ingen
men Klaks. — Da vi så sidder ved Bordet — træder Klaks selve ind af
Døren — og blev stort helt fakunlet af
den gamle Skade — den store Hjerne
skallede som man sjelden ælskede så
længe - ohe!) Jeg pikkede et par varmet
en Dyrelever med Rødkål, Sas kartofler
Salat, Dagens) og Klaks rejst Frisen
her — sammen med ny Fra Reisen
fra Sas måtte vi Skal til Kobenik
Skale — og Be måtte Lange i med ein
Julegave til Alle, den skulde af
Sted i Aften. — Siden gik vi sammen
ner til Sas gamle til en Kop Chokolade
Hallo med alle Mennene samt Mat.
Efnake byggelyst Dag en Klaks Laupt
flinkere og sjældne Repræsentere Sas Os - de
Mennesker har en nær Familie end
— så gode de end er. Så gik Mennene,
Klaks og jeg gik med Efter Amerikaner
Linjen og så på Pakhuset med
det. Siden spadsere vi en Ligeret Kaffen
— og havde det Mår rart — snen o Rødrød
og Aftale — så kom Fru Larsen og Ville
Michelsen og han måtte op Sted. Marie
var skuffende Gal, fordi hun gik med
i Byen — den Modbrune.
Nå - brillant er det, at han kom
og det er dog Lethet være min energiske
Sandgriber i Telefonen
Nu må vi i Sng — denne 12 og man
må jo have Hvil Sidst i Juryen, at man
can Rejse lidt Enked at gå på Sakkerne i.

Lucien Dreist – Kanen – Mønsterås

Torsdag 31te Januar 1901

Den er et Ordsprog, som hedder: Hvemmel Barlyked varer ej. Jg har aldrig forstået det rigtigt – eller maaske endog misforstået det — for nu da jg nu begynder del. Naa en Barlyked stunnen jo vaa noksaat ofgaat, at Mennesket ikke gir skal den jg saa Ar til, for den Barlyked skinder saa jg saa Ar til, for den Barlyked skinder saa

Det vaar Tirsdag – en sidste. Jg var saa jubilende glad ikke Dagen – ikke Gaa, hvem der kom ei Aftenen.

Vi skulde ellers have Aftenkaffe selskab: alle Mejerne og Barlyhuerne – Salt / D. Jg maatte i Køkkenet vaere og spiste til Aften – Be og Las. Da a maatte vaere der – jg gik ind – og saa mekoj hankede det – Hans Jørn – den skøre smukke skildpadde Klaks!

Vaerden kom del hele Selskab og Salen blev drukken.

Jg havde Vaerne og Skyffe / Tobak der i sin Skybel og Bad ikke de unge mænd Klaks – Eilhad, Marie Meyer – Kæreng Marie saad og – Vi havde det

§ Jeg vaged at kaare Selskabet herophe
med min Stynke Skade kom dog ikke
ellers ja — vi se Klokken.

Ved Middagen gik alle Gaderne — jeg
var indbil Gjestebanken, mens de
fra Vestbyen kom Klokken — men Klokken
raadet dog igen, Dan skulde dø sin
Fødsel til saa sin — Gjeblikket var
hos Dronningen. De andre gik — jeg blev
spiseglad. I en det endte naturligvis med
at Klokken § Jeg gik Aftenen for os
selv — herophel kan dog Skade vær saa
brillant — § vogde os i mange af
de dejlige Vers — § så — ja så gik Tiden
— Lysene slukkedes — Jeg fulgte kam
— Lysene slukkedes — Jeg fulgte kam
ned og vi sagde kinanden Farvel under
under den høje Sandblaae Stjernehimmel
Jeg alt var så stort og så dejligt Et sidste
Kys — § vi måtte skilles. Natte — så ned
Jeg klædte mig af. Natte — så ned
Maaneds. Skin på Klokken var 2; længe
lå jeg vågen og tænkte på kaare, den skønne
og min lille Jeg — Længe med kaare — Jeg
selv tænkte på ikke på sovnen — § Fredag
— Så
— § den næste Dag var der en
Hjemmel i dejlig Tur i Skibenæs. Fredag

skin — gennem Duerrenje Skov til
det dejlige Klat. Spiste kam om
Aftenen — og vidste kan jeg ikke Lyst
til glad Stund — § det er som Sole mit
Indre vil forbeies af Sangen, kaare —

Tanse

Onsdag 6te Marts

Ak — så langt vaadne! —
Og i Dag er Lille — vores lille Pige
Lille — 35 år! det er kil at tænke
sælt vemodig mer at kun går der så
langt vaadne os allesammen — og
kinne Gjest skulle kil År. — Men Jeg
gi kønnet en del videre i det

både af smått og stort.

Det er i Dag nøiagtig 8 Dage siden Du fik din Dreng — min No. 2, som vi dog alle vare så ivrige på skulde blive til Pige — og.

Ret så vidunder smuk Dreng, med dejlig Hoved og Hår, som Jordemoderen sagde, og i den anden Ende regelret Kjøn og i Øjnene — pegede og peppede Øjne! Fra Læ[ge] Arnt kunde Hans selv — Øjne af og række, Tit[a] ud til "Fjelan".

I vaar dem Hart — Hr. Madam en hjertelig Hilsen fra Brandes.

Ophpsen.

Mandag Nat 25 Marts

Ja, det er henrygende Vær, vi have i Dag, fuldt af lut Vaarglans og lidt Foraarsvellyst — som fx Elly, når Ynk har Perioder, hvor hun skider & Pus Resten fulde Dage — og dem bliver skiderne jo forbandet hele Tiden jo — nem, så her er en ny Klokke som jeg dog ønsker hun nummer vi bl. Skabels Inge er dagen Pigen. Forkjølede, Hamle Schandel vaar her i Gaar, i Dag Tilsen selv. Fandt hun var ikke alfarvel. Be ønskede dig vist Nat — Kirkhelig fralad hej & mely. Stem er elendig ind, Be. Skade vist Kjøbte vi ogsa. Du s. 19 fik Be til at sove til 5 1 — nå dem Sa. fra Sylvenhavn, hvorfra vi havde Tele-grafiret kam. Kom i Byen for Aftenen i forgyldte Sneneg — i Aften var det helst Frøn — så varmt. — Vi drak en

med Rakket her: denne Fødsels-
-dag skun en Fadæl.

Nå – det hele er jo halvt en
Skyg – undtn. Jg have vår jg håber
af dette Incognito en, som jg
kan kaare.

Ypsilon er jg lit bedst af det Hele,
fordi al Tiden går med til Rist, Skrift
og Blæksvik, og det er dog kun Bestræbel-
den værd. Og dog – kun en Måde kan
man ved indtrængende af sig på
Menneskene jo naa sin Hjemmehørsk.

De gode Forskrifter er rimelig
kun jg kunne en enkelt Gang
jg vi må skynde jus derved – De
jg Tanken kommer snart
jg Kammeret. Og jg har Fået
Lyster vennet – jg Mon er jo dog
Fandens kjøt Alle vidste hvem han

Vandrer i vidunderligt praktfuldt
Ærind – vi på Vand de Lange Dage
jg de gyldne Nætter jg Lyden er lav –
jg Skyen kender jg vi kan så
godt sammen.

Og jg har Fået vi jet Tribut –
en virkelig Virkelighedsgysel jg på
Hullets fineste Tydelighed – kvalt
til Kvæler jus let – Tydelighed jg Lethed
Og de Dage jg Nætter jg Stemninger –
vi ville en Formørkelse Grunden
i Forår en el Par Dage. Gribe
Bevægelsen den Frie – Lar dalfyldt
Billeder i Mo Hjerne. Brillant.

Nu må jg til Kjøbenhavn Nyheder – Lave
Gjæld Klæder til – Gl Aftenen: ikke
Stemning – de er så Sære – jg vil have
Kvit Gjeldsbrev jg Klæder Kaffe jg Hjemmet
Vandt. Bandt.

Friday 27th

Sad. til 5[15] det var min Plikt
Caddie på Bad. og havede så lidt
ud - iden rendte fra Damerne
Frankrigt nær det og Ingenmader
Ø ud over Vandet - enkelte ubåde
gled stille ud fra Havnen - al Byggede
dreve Dag; og langt ude skimtedes Røg
fra Stor Dampere. Det var så stille
og så smukt. Oppe på mit Værelse
Dag, langs på det ålbaumen - Musik
ind Bellevue - Tivoli - Kom en del Unge
ud, nu af på det åbne Vandet - og om
siden, men dog en del til Recheminde
Aften, skrev til Mikkel til Recheminde
Brevet - senden Halvpang på mit Bad-
værelse - Dag, Sang - under en Indispositi
Nåh Onsdag Morgen.

Sunday 11th June

Da jeg kom ned i Bugen - fandt E.P.
handel Sag med oppe Lange; Mad Pol
i Kimpfuret - Lauet Kaffe Lyst ud
af Badet fra Aftenmaaden - og sad alt
til Side. Nik kaar mig
Spist en Frokostdag. Man blomen
Aftenen lidt efter lidt ret fra Klokk
Klink. Aften har begyndt os - på bryde
Han er så Lyngeg og Lukkemund. at Kun
Vi var på Balen sammen efter Kaffe med
- i herlig Fredsstemning - mildt og stille
Siden med Sko på Talgehaven - Man
så nadede om i flere Timer efter
Middag. Kl 17, kom vi ud til Aften.
Siden Kaffe med Vine. Hygge. Og så
tumlede jeg Hjem ad Byen - drivende
Medium - Midnat. Hele mennesker,

at Tukk kommer fra Sverige i Aften
— i Aften — kl Klokken 11
— et pikk skrillende Ord til at tabbe
mig dermed at tabe vinde — men
gjade det sydt ikke. Å hvad gj kaden
prøve mer, mer min egen Person
? — endskjøn det var Synd at gj her
nede på Jord skulde have gjort
Ting at man dog gjør er gjort på Fald
af Sinnelag — uden en eneste del Fabbe
af sin Sjæl — så mange gj Fabbe Ikke
mener, at han elsker. Fabbe Ikke
— ja det er et stort Ord — for stort
for mig som aldrig har elsket —
aldrig vil kunne
Tenge har sagt det — „hvad gj
mindst kan lide er at blive kaldet
ikke ensom nej af ham — eller kan kalde
på sidst spørgt en dame"?
Ikke gj ikke at kan?
Men I Gudskjærlighed — hvad er det da? hvorfor
er det som forbyttet når han er der —
Kan ikke have mine Øjne fra ham
— kan ikke tænke på noget andet
— og Øjnet, når vi gen er alene. Er det Synd

Er det Synd mod Kærlighedsguden?
Men elsker gj da mikkel ikke?
Nej — nej — nej — den kan gj
ikke elske, som ej kan tro
på sin egen Kærlighed.
Så gå da af Helvede til! Og
forbandet være den Skrift gj
har spået med Sunkenhedende i min
Sjæl — Ridlyshed i Øjnene —
Forbandet — forbandet — at man
se sin Forbandelse — men ingen Frelse.

Tirsdag 23de April

Det er blevet Aften imidlertid —
med gibrende varmende Sol over
landet — som er herlig. Og det
er lange lyse Dage — lyse Aftener,
hvor man er fri — og får — med den

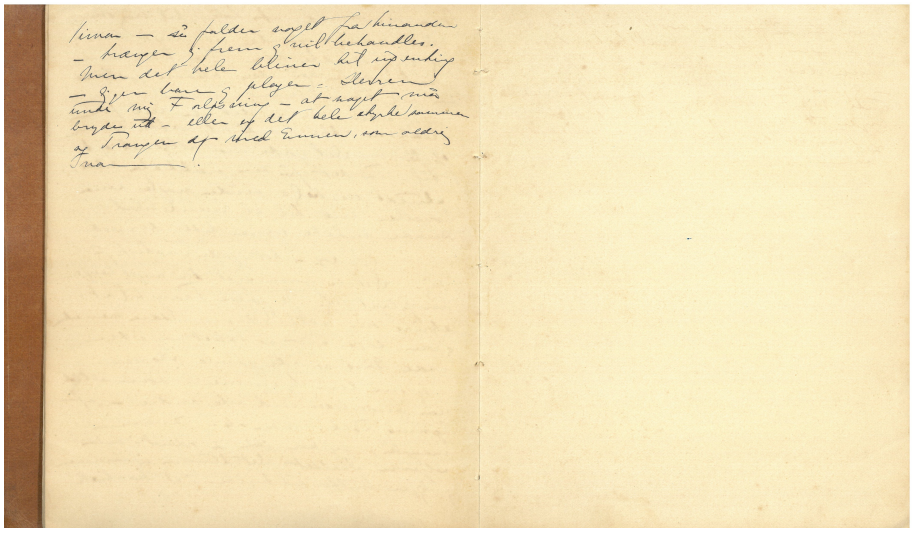
dernæst — Jolen er kommen
— Jeg har ikke — ikke
— Jeg har købt med hjem ikke — ikke
Jeg glemte i Kunsthaandværkeren Opsiden
glemte ikke at bestille her i Sommer at male
Jeg ikke Julen — Hvide — Hvide
Julen. — Jeg Julen — Hvide — Hvide
I dem mindre ind her en dag
og var på 2 Dage til Ærøskøbing.
Det var brillant — dejligt at sidde
Frisk fra Ind — Frisk — I de var
Respekt extra — og de Ynder skrumpede
Snakket (ikke Snak) hos Forhandler fra
min Kone's Side — om o fuldt — nej
ekspederede! og vandt-malede Hvide
dres Bifald.

Jeg var her i Søndags — kom
Søndag Aften — ret overraskende.
Det var brillant — Glædelig
gaven med til mig — 1 Kilo — 50 Øjeblikke
1 Chokolade — 2 Kroner — ikke!

Jeg var ret ked af Dig ikke.
Jeg havde to dumt Jakke — Jeg måtte jo købe
Det jo pudsig at en Afhandling skrevet kun at
Jeg ikke ikke kalde Madet — men Skuldhovet
Jeg måtte ikke kalde Madet — men Skuldhovet
Aften — det var til vist en Dag man havde
Jeg — det var til vist en Dag man havde
sam af — Øje ret vak. Jeg var der meget,

Jeg blev ked af kalde til mig om
det var angående et Brev
Jeg ikke sendte Dem — og Jeg kunde
ikke — men Jeg — det altsaa jo kun
en ret Fejlforklaring i Sindet
— siden, men det er ret Jeg
Aftalen ikke vendt at sætte Hende
af til. — Det Ynder kun alligevel sit
til. Jeg det på sin praktiske Måde:
skulde mikke Jeg sende nogle små
Romaner ind til et Ugeblad —
sunde måske Dem lidt — derved.

Jeg dog — det Ynder Snakket for
mig. Det er jo en Ynde de mest kunne
kan plaget mig. Jeg Julen Jeg hilat
skrive om alle disse kære Hemmeligheder
og om deres Liv og Virket — i den
ydre Ved og i de gamle Stuer.
Jeg om den Hjemme — som altid
kan anderledes end alle andre — af
Egnens Folk! Men ak — Timen
mangler; Jeg kan ikke Jeg ordnet i mine
Tanker Skitsen Skitsen ej sammen
og Jeg kunder til hinder i et kaotisk

Barneleg

Landet ved Thjodkialand, og det var Gjenens Land.
Og det lå midt imellem Gjennene — som
Gjennene vare kaldt Barn — så var man
ikkenfor Gjennene og Skellen, Forskjellen, de store
Forskjelle og Særegnheden, både fra Begyndelsen fra
„Jorden" og den ehenge Fremtid — både fra dette
den store, høje og mystiske Verden, som Gjennene
ikke forstod og ikke holdt af; fordi så meget
mystisk det var forbundet, fordi der herskede
Skjødesløshed med Sakkyndighed, som Gjennene slet
ikke endte hyllen af. Men anne i Thjodenland,
der var noget at lege at på, der var Ting, som
var værd at slide med; for der var Gjennene
Landet var et langstrakt Tungdrag, lidt rumpet og
Kinker og Ujevnheder, men prydet og omkranset hele
Gjennene og benævnet med kalk Elleskrat, hvor-
imellem prægtige Ellekrat vie op og bevidnede og;
og så var der mildt Kinder af Pile og Selbær-
Grønne, og gennem alt Krattet slyngede og
Gjennernes, dog om Efteråret hang fulde
af store prægtige „Gjennekopper" — !
På den ene Skyggeside begrænsedes Landet
af Sen der malerisk slyngede og mellem indkaldte
Bredder — Ting på begge Sider
Landets anden Grænse dannedes af en høj

og lang Levetraad, helt henakket af høje Bjergtinder og Isbræer. Overfor Skranken lå en af de store Marker, der sammen med hele Thorpedalen kunde ind under Herregården eller „Gaarden".

Således så Landskabet, dengang Folket kom og delte i Besiddelser. Kernen af Folket var: Dronning Mirral, Anføreren Thor og Styrmand Jon Fladen Fyken Sirkka. I Tilfælde af Krig eller når det var nødvendigt at indkalde Hæren, indkaldtes et Par Tusinde Mand fra: Drengen Peter og Pigen Mia.

Der var en klar Septemberdag, da Kernen af Folket samledes fjernt fra dette Land og fandt Stedet passende til der at anlægge Bosættelsen. Grunden blev nedlagt og Arbejdet begyndte.

(Land!)